

METTIS
2/2008

Hallitus ja toimihenkilöt 2008

Puheenjohtaja, KV-yhteyshenkilö

Sari Sinkko
Mäkikatu 1 B, 53100 LAPPEENRANTA
Puh. 0400 599 947, sari.sinkko@pp.inet.fi

Varapuheenjohtaja

Kirsi Kovanen
Raunismaentie 51, 07150 LAUKKOSKI
Puh. 040 510 1757, kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Sihteeri, Mettis-lehden toimituskunta

Varajäsen

Turo Häkämies
Impivaarantie 1 B 17, 02880 VEIKKOLA
Puh. 050 492 3900, turo.hakamies@gmail.com

Rahastonhoitaja, Jäsenrekisteri

Päivi Salmi-Wallenius
Perjalantie 4 b 18, 11120 RIIHIMÄKI
Puh. 040 554 8997
paivi.salmi-wallenius@kolumbus.fi

Mettispisteet

Pia Lehtinen
Sopulirinne 2 B 35, 00800 HELSINKI
Puh. 040 913 6269, leaflet@surok.fi

Mettis-lehden toimituskunta

Rotupöytä

Laura Helander
Raadinkatu 2 A 7, 20750 TURKU
Puh. 040 526 5685, laura.helander@saunalahti.fi

Palkintovastaava

Pauli Härkönen
Suokkaankatu 8, 55910 IMATRA
Puh. 0400 533 258, salumins@gmail.com

Sponsori- ja arpajaisvastaava

Eila Tähti
Tuurinmäentie 14, 02200 ESPOO
Puh. 040 502 8518, eila.tahti@surok.fi

Jäsen

Nina Heikkinen
Ollinkummuntie 46, 01860 PERTTULA
Puh. 040 517 1581, nina.heikkinen@surok.fi

Varajäsen

Anneli Kotola
Markkinatie 15 C 26, 00700 HELSINKI
Puh. 040 835 8021, anneli.kotola@luukku.com

Kotisivujen päivitykset

Jenni Mäkinen
Juntinraitti 2, 23660 KALANTI AS
Puh. 040 723 9770, jenni.makinen@uusikaupunki.fi

Mettis-lehden toimituskunta

Aineiston vastaanottaja

Minna Viljanen (hall.ulkopuolelta)
Hemmintie 8 A 4, 04600 MÄNTSÄLÄ
Puh. 0400 469 461, minna.viljanen@gmail.com

Jäsenmaksut 2008

Varsinainen jäsen	11 €	(saa lehden)
Perhejäsen	4 €	(ei saa lehteä)
Kasvattajan maksama uusi jäsen	5,5 €	(saa lehden)

Norjalainen Metsäkissa ry:n jäseneksi voi liittyä kuka tahansa norjalaisesta metsäkissasta kiinnostunut henkilö maksamalla jäsenmaksun yhdistyksen tilille **800018-139405**. Jos sinulla ei ole viitenumeroa (löytyy lehden osoitelipukkeesta), käytä viitettä 9991.
HUOM! Älä kirjoita viestiin/lisätietoihin mitään.

Jäsenmaksu vuonna 2008 on 11 euroa varsinaiselta jäseneltä (saa lehden) ja 4 euroa perhejäseneltä (ei lehteä). Kasvattajan maksama varsinainen jäsen 5,5 euroa.

Lähetä maksukuitista kopio sekä nimi- ja osoitetietosi jäsenrekisterin hoitajalle, niin yhdistys saa yhteystietosi jäsenlehden postitusta varten. Jäsenrekisterinhoitajana vuonna 2008 toimii

Päivi Salmi-Wallenius
Perjalantie 4 b 18, 11120 RIIHIMÄKI
paivi.salmi-wallenius@kolumbus.fi

Yhdistyksen Pentulista

Yhdistys noudattaa FIFe:n SRK:n sääntöjä (yhteistyösopimus/SRK). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe kasvattajien FIFe rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe yhdistyksen kanssa.

Kasvattaja voi tilata kotisivun pentusivulla olevan OnLine-linkin kautta käyttäjätunnukset itselleen ja ne saatuaan päivittää itse pentulistan tietoja. Tunnukset myönnetään vain FIFe kasvattajille. Myös kasvattajaruututiedot päivittyvät palvelun kautta.

Postin kautta lähetettävien osoite on
Jenni Mäkinen, Juutinraitti 2, 23660 KALANTI as,
puh. 040-723 9770, jenni.makinen@uusikaupunki.fi

Pentuvälittäjät

Kirsi Ovaskainen, 050-535 1262
Suvi Sippola, 045-674 7894

www.norjalainenmetsakissa.fi
info@norjalainenmetsakissa.fi

Taas on aika uuden lehden!

Kädessäsi on uuden toimituskunnan tekemän lehden toinen numero, joka ilmestyy valitettavasti myöhässä toimituskunnasta riippumattomista syistä, jouduimme pikaisesti etsimään "uuden" taittajan, joten kiitokset Marikalle että tulit avuksemme. Uutena osana lehteä on "ajankohtaista"-palsta, jossa on tiedotuksia. Osa tiedotteista on ollut luettavissa jo aiemmin muista lähteistä, mutta kaikilla ei ole mahdollisuutta surffailla netissä päivittäin, joten tältä palstalta voi vielä muistua mieleen tärkeitä asioita. Tietoa tulee myös sellaisista hallituksen päätöksistä, jotka koskettavat koko jäsenistöä. Lehdessä on kutsu jäsentapahtumaamme Korkeasaareissa 16.8. Ohjelma on tarkoitettu jokaiselle kissan omistajalle, joten kaikki vaan joukolla ilmoittautumaan sihteerille - mukaan mahtuu 60 ensimmäisenä ilmoittautunutta.

Hallitus (suuri kiitos tästä kuuluu Jenni Mäkiselle) on puurtanut kevään kotisivujen uudistamisen parissa ja uuden lookin pitäisi olla valmis piakkoin. Kannattaa käydä katsomassa sivuja säännöllisin väliajoin, sillä "ajankohtaista"-osiota päivitetään jatkuvasti.

Olen jo pidemmän aikaa ajatellut kirjoittaa kasvatuksesta, mutta aihe on hyvin laaja ja on vaikeaa päättää, että mistä aiheen käsittelyn aloittaisi. Niin monet asiat pyörivät mielessä kun lukee Apulaa, Keltaista Pörssiä, paikallislehtiä ja erilaisia forumeita. Noita palstoja lukiessa näkee ihmisten välinpitämättömyyden eläinten hyvinvoinnista. Liian usein eläinrakkaus muuttuu eläinräkkyäkykseksi. Kasvatus on monelle, kuten minulle itsellenikin, hyvin rakas ja antoisa elämäntapa ja harrastus. Se on kuitenkin erilainen harrastus kuin vaikka esimerkiksi laskettelu. Kasvatusta ei pitäisi aloittaa vain siksi, että on "sattunut ostamaan" naaraskissan, ja rahalle pitäisi saada "vastinetta", etsitään lähin kolli ja katsotaan miten käy. Laskettelu voi näin löyhin perustein aloittaakin--siinähan pahimmassa tapauksessa katkoo vain omat luunsa ja monet voi heittää nurkkaan sitten, kun ei enää huvita. Kasvatuksessa kotiin voi jäädä koko pentue emoineen ja täytyy miettiä, että mitä jatkossa tehdään. Siispä tässä lehdessä juttuni kasvatuksesta alkaa artikkelista, jonka voisi nimetä "worst case scenario" - eli varaudu ja tiedosta mikä kaikki voi mennä pieleen ja mitä kaikki vaatii. Vasta sitten mieti niitä ilonaiheita, joita suloiset pennut ja niiden kehityksen seuraaminen tuovat.

Tätä kirjoitellessani kesä on taas täällä ja kissat nauttivat lintujen vahtimisesta, valoisista öistä ja aurinkokylvyistä. Varsinkin "vanhuksemme" kellottelevat selällään auringossa koko komeudessaan valtavine turkkeineen. Kun kirjoitin kasvattini omistajalle Kiinaan ja kerroin kuinka kissat taas nauttivat kesästä, hän hämmästeli, että eikö norjalainen metsäkissa nautikaan enemmän lumessa kahlaamisesta ja kylmästä. No, lumisateessa riehuminenkin on kivaa, mutta kesää voittanutta ei ole!

Nauti sinäkin kesästä ja kissastasi! Jos mukaan sattuu kamera niin nappaa kuva ja muista toimitusta hausalla kesäkuvalla! Muista myös, että Mettis -lehdessä on kuvia ja juttuja kissoistasi juuri niin paljon kuin niitä meille lähetät! Valmistumiskuvat kaikkiin titteleihin ovat tervetulleita, mutta aivan yhtä tervetulleita ovat kuvat ja tarinat kissoista ilman minkäänlaisia titteleitä!

Nautinnollisia kesähetkiä kaikille teille, otetaan auringon energia talteen syksyä varten!

Sari Sinkko
puheenjohtaja

Tässä numerossa

Hallitus ja yhteystiedot	2
Ajankohtaista	4
Jäsentapahtuma 16.8	5
Kikka Kiukkusen päivä kissanäyttelyssä	6
Hepulit rytmittävät kissaperheen päiviä	8
Autolla Slovakian maailmannäyttelyyn	9
SF* Valkotassun Rolle	15
Muistoissa Felicis Solveig De Clarissa	16
Rigon päiväkirjasta	18
Fanfaron Esmeralda	19
Sinustako kasvattaja?	20
Siitosurokset	22
Lemmikkinä kuuro kissa	23
Pentulista	25
Kasvattajat	27
Rotupöydän postimyynti	30

Kannessa

FoxyPaw's Rosy Dawn
"Roosa"
NFO fs 03 22
kuvaaja: Anu Sundell

Taitto: Marika Lahti

Ajankohtaista

HCM tulokset saat nyt PawPedsiin!

Ensimmäiset yhteistyöeläinlääkärit on hyväksytty Suomesta. Jos käytät kissasi Espoon Eläinsairaalassa Anders Erikssonin vastaanotolla tai Raisiossa Eläinlääkäriasema Vettorilla Sari Granholmilla, voit pyytää tuloksesi lähetettäväksi PawPedsiin rekisteröitäväksi, tai voit lähettää sen itse. Muiden lääkäreiden tuloksia ei vielä hyväksytä.

Anders Eriksson
Espoon Eläinsairaala
Finnoontie 31, 02280 Espoo

Sari Granholm
Eläinlääkäriasema Vettori
Kreetankuja 2, 21200 RAISIO

Valkoisen määrä

Ennen 1.1.2005 rekisteröityjen ryhmäkissojen valkoisen määrää voidaan muuttaa kasvatajan tai omistajan kirjallisella ilmoituksella 09:stä (=määrittelemätön määrä valkoista) vaniksi (01), harlekiiniksi (02) tai bicoloriksi (03). Rekisterikirjaa ei tarvitse uusia, eikä kissaa ilmoittaa värintarkistukseen näyttelyyn. Perusteluksi riittää maininta muuttuneista rekisteröintisäännöistä.

Eurooppa Champion FIN*Tähtitassun Ritiratralla, JW (NF0n0324), Synt. 6.1.2007

Isä: EP&CH FIN*Kirsikan Henrik, emo: EC FIN*Tähtitassun Miu-Mau

Om/kasv. Eila Tähti, Kuva: Teppo Eloranta

Talvilaulusta nimensä saanut Ritiratralla "Risu" valmistui EC-arvoon Kempeleen näyttelyssä 6.7.2008.

Huomio!

Te jotka olitte tilanneet rotupöydästä tavaroita alkuvuodesta, voisitteko lähettää tilauksenne rotupöytävastaavalle uudestaan! Valitettavasti tilaustiedot katosivat tietokoneen hajoamisen vuoksi. Pahoittelen asiaa!

T: Rotupöytävastaava Laura Helander

Mitä, jos EMS-koodi vaihtuu, väriryhmä ei?

Jos kissan EMS-koodi muuttuu siten, että kissa kilpailee edelleen samassa väriryhmässä, kuin aiemmin, ei kissa menetä ennen muutosta saavuttamiaan sertejä ja/tai titteleitä.

Jos taas väriryhmä vaihtuu värin muuttumisen myötä, on kissan aloitettava sertien ja titteliä kerääminen alusta uudessa väriryhmässään ja se menettää vanhassa väri-ryhmässään saavuttamansa sertit ja tittelit.

Hallitus tiedottaa

Hallitus on kokouksissaan 02/08, 03/08 ja 04/08 käsitellyt mm. seuraavia asioita:

- Yhdistyksen nettisivut tullaan uudistamaan kesän aikana.
- Yhdistys järjestää jäsentapahtuman 16.8.2008 Korkeasaarella. Kutsu tapahtumaan on tässä lehdessä.
- Vuonna 2009 tulee kuluneeksi 30 vuotta ensimmäisen norjalaisen metsäkissan Suomeen tulosta. Tämän kunniaksi yhdistys on anonut eräältä yhdistykseltä lupaa järjestää metsäsissojen erikoisnäyttely ensi vuonna.
- Yhdistys on ollut yhteydessä eläinlääkäri Seppo Lambergiin koskien mahdollisuutta saada suomalaisten eläinlääkärien tekemien HCM-testien tuloksia mukaan PawPeds-tietokantaan.
- Hannes Lohi on aloittanut tutkimuksen kissan geenien kartoittamiseksi. Yhdistyksen puheenjohtaja Sari Sinkko oli paikalla tutkimuksen tiedotustilaisuudessa. Sari Sinkko on valittu yhdistyksen yhteyshenkilöksi, jonka kautta tulee tieto tutkimuksen edistymisestä.

Kissojen geenitutkimus alkuun?

Norjalainen metsäkissa ry:n edustajana osallistuin Suomen Kissaliiton järjestämään tiedostustilaisuuteen 15.4.2008. Aiheena oli, olisiko mahdollista perustaa kissoille samanlainen geenipankki kuin koirilla on. Tilaisuudessa oli puhumassa professori Hannes Lohi, joka toimii koiran geenit- projektin johtajana.

Tästä asiasta on tarkempi artikkeli Kissa-lehdessä numero 2. Tässä lyhyesti yhdistystämme koskevat asiat:

Tässä vaiheessa rotuyhdistyksiltä pyydettiin seuraavaa:

1. yhteyshenkilö, jonka kautta tieto kulkee aluksi Kissaliiton ja rotuyhdistyksen välillä, myöhemmin Hannes Lohen ja rotuyhdistyksen välillä. Hallitus on kokouksessaan 27.4. valinnut allekirjoittaneen yhteyshenkilöksi. - yhteyshenkilön kautta ei tietenkään kulje kissojen terveystiedot - ainoastaan tieto testien edistymisestä ym.

2. lista sairauksista / asioista joita haluaisimme rodultamme tutkittavan erityisesti

Tarkoitus on perustaa vastaava sivusto kissoille: <http://www.koirangeenit.fi>

Jokaisesta rodusta tarvitaan noin 50 kissan näytteet ja tutkimus voi viedä vuosia, pienetkin rodut voivat olla mukana, koska on tärkeää, että tietoa saadaan kerättyä ja kissan dna talteen, sen mahdollisesti myöhemmin sairastuttua on jo tietoa mistä tutkia.

Omistaja siis menee kissansa kanssa klinikalle totuuden mukaisesti täytetyn ennakkotietolomakkeen kanssa. Kissasta otetaan verinäyte ja lähetetään Lohelle sukutaulun kanssa. Kaikki tiedot ovat luottamuksellisia, mikäli omistaja niin haluaa, eli ei edes kasvattajalle anneta tietoa kissan terveydestä mikäli omistaja niin kieltää.

Tärkeää olisi saada verta sairastuneista eläimistä ja sen lähisukulaisista, eli sairastunut kissa + sen terve pentuesisar + vanhemmat + isovanhemmat.

Aluksi haetaan ratkaisua kuinka periytyvät esim. HCM, PKD, luustosairaudet ym. On

www.norjalainenmetsakissa.fi

Jäsentapahtuma 16.8.2008 kello 12.30-16 Korkeasaari Karhusali

Ymmärrä paremmin kissaasi!

**Tilaisuudessa puhumassa
Helena Telkänranta tiedetoimittaja,
tietokirjailija "Matka kissan mieleen"
-kirjan kirjoittaja.**

Hän on pienimuotoisesti kasvattanut norjalaisia metsäkissoja kasvattajanimellä FIN*Metsäkulman.

Ohjelma:

**12.30 Kissanpennun henkiseen
kehitykseen vaikuttavat tekijät**

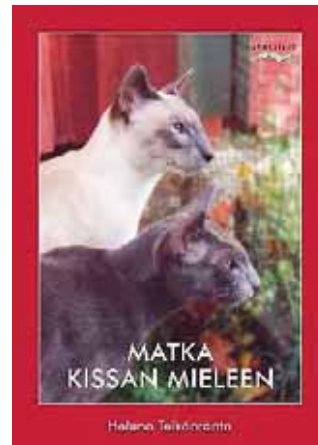
13.30 Käyttäytymisongelmien

ymmärtämisestä ja ratkaisemisesta

15.00 Virikkeillä lisää elämänlaatua

**(päättymisaika n. 16.00, saattaa venyä
jos keskustelua on paljon)**

www.telkanranta.com

Itse tilaisuuteen on vapaa pääsy jäsenillämme, mutta Korkeasaaren on pääsymaksu, joka Mustikkamaan puolelta 7 €. Korkeasaari on auki klo 10-20, lisää tietoa: www.korkeasaari.fi

Yhdistys tarjoaa kahvit, omat eväät voi ottaa mukaan ja nauttia ne Korkeasaaren eväspaikoilla. Tervetuloa!

Tilaisuuden paikkamäärä on rajoitettu 60 henkilöön.
Ilmoittautumiset yhdistyksen sihteerille Turo Håkämiehelle 11.8.2008 mennessä,
joko sähköpostitse turo.hakamies@gmail.com tai puhelimitse numeroon 050 492 3900.

mahdollista tutkia myös lihavuutta sekä luonnevikoja.

Kun löydetään eri geenien vaikutus erilaisiin sairauksiin, saadaan myös geenitestejä niiden tutkimiseen.

Jos verta saadaan kissasta enemmän(4 ml), voidaan tutkia eri virustautien yleisyyttä eriroduilla ja eri olosuhteissa elävillä kissoilla. Eli verestä tutkitaan mitä viruksia kukin kissa on sairastanut tai mitä loisia sillä on ollut. Näin voidaan saada esim. FIP:stä enemmän tietoa kuin nyt on,

Mukana oli henkilöitä jotka olivat koiriensa verta antaneet tällaiseen tutkimukseen ja odottivat vastausta - mutta sitä ei vält-

tämättä tule ko. kissalle, vaan sen veri on osana tutkimusta, jolla saadaan selville eri rotujen sairauksia tai onko niitä.

Aikatauluna on noin 5 vuotta, sitten tietoa on kuulemma paljon enemmän, toki joihinkin sairauksiin voidaan geenitestiä löytää aiemmin, esim. HCM geenitestithän on joillain rodulla, sen luuulisi löytyvän nopeasti myös muille roduille

Hallitus pohtii rotumme osalta sairauksia joita halutaan tutkittavaksi, mutta jos sinulle tulee mieleen joku asia jonka haluat tutkittavaksi, kerro minulle, viedään asiaa eteenpäin.

Sari Sinkko

Kikka Kiukkusen päivä kissanäyttelyssä

Julkaissamme seuraavan pakinan poikkeuksellisesti nimimerkillä. Juttu on kirjoitettu pilke silmäkulmassa ja sitä ei ole tarkoitettu otettavaksi vakavasti, mutta varmasti jokainen näyttelyissä aktiivisesti käyvä tunnistaa itsestään jonkun piirteen Kikasta tai myöntää ajatelleensa kuten Kikka.

Kikka Kiukkunen on Etelä-Suomessa asuva, rotukissoja harrastava nainen. Iän kysyminen Kikalta ei ole ainoastaan sopimatonta, vaan myös vaarallista. Kikan iäksi on arveltu jotain syntymän ja kuoleman väliltä, eikä kukaan muista, että milloin hänet on nähty ensimmäisen kerran kissanäyttelyssä. Kikan perhesuhteista ei ole tietoa. Ilmeisesti hänen perheensä koostuu kissoista. Jos kumppani tai jälkeläisiä on, niin niiden tarkoitus on kantaa tavaroita sisään kissanäyttelyihin. Kissoihin käytettävästä ajasta päätellen Kikka ei ole mukana työelämässä tai sitten hän vain osaa järjestää ajankäyttönsä todella taitavasti. Kikka Kiukkusta kutsutaan yleisesti vain Kiukkukikaksi.

Kiukkukikalla ei ole muita harrastuksia, koska niihin ei yksinkertaisesti riitä aikaa.

Kiukkukikan lempiruoka on näyttelyn kahviosta ostettu, järjestävän yhdistyksen sihteerin edellisenä iltana keltuun pakkaama juustosämpylä. Kiukkukikka kuului aiemmin Surokiin, johon hän siirtyi Turokista oltuaan aiemmin Pirokin lähes perustajajäsen. Nyt Erystä hän aikoo siirtyä joko Rurokiin tai Urkkiin. Toisaalta Kikka on miettinyt liittymistä Incatiin, ettei kukaan vain vahingossakaan pyytäisi häntä näyttelynpystytystalkoisiin. Tekosyitä, varsinkaan hyviä sellaisia, on niin pirun hankala keksiä. Kikan veli, Veijo Vauhkonen eli Vauhkoveijo, asuu pohjoisessa ja tällä hetkellä kuulunee Porokiin, jollei sitten ole lähtenyt etsimään (taas) parempaa yhdistystä. Useampikin rotukissayhdistys on esittänyt vienon toiveen, että sisarukset yhdessä laajan ja tietenkin erittäin vaikutusvaltaisen tuttavapiirinsä

kanssa perustaisivat oman yhdistyksen ja järjestäisivät ihan ikioman näyttelyn.

Kiukkukikka on pitkäjänteisesti kasvattanut useampaakin rotua. Kasvatuksessa Kikka on kokenut vaikeaksi sen standardin jatkuvat muutokset tai siis ainakin tulkinnat tai ainakin tiettyjen tuomareitten oudot ja käsittämättömät mieltymykset tiettyjen akkojen kissoja kohtaan. Veli, Vauhkoveijo, on taas itsepinntaisesti kasvattanut yhtä ja samaa rotua vuosia ja onnistunut linjasiitoksessa erittäin hyvin. Veijon kasvattamat kissat tunnistaa helposti isosta päästä ja häntämutkasta. Kikan viimeisin saavutus kasvatuksen saralla on yritys saada näyttelyyn sfinx-noviisi Kojak (ent. FIN*Turkismuhvin Diamond Kultapallero NFO ns. 112).

Kissanäyttelyihin sekä Kikka että Veijo suhtautuvat intohimoisesti. Vauhkoveijo aloittaa pakkaamisen, kissojen puunauksen ynnä muun vastaavan useita viikkoja ennen näyttelyä onnistuen kuitenkin kaikessa kiireessä unohtamaan ainakin puolet hoidettavista asioista; näyttelysihteerin puhelinnumero onkin aina pikavalintana Veijon kännykässä, tosin näyttelysihteerit eivät aina vastaa Veijon puheluihin... Kiukkukikka taas hoitaa asiat rutiinilla viime tinkaen ja näyttelysihteerin puhelin soi vasta näyttelyn jälkeen. Eräässä kissanäyttelyssä Kikka sattui olemaan pikkuflunssassa eikä huomannut puhuvansa ääneen omia yksityisiä ajatuksiaan. Tässä muutamia Kikalta karanneita "mietteitä" kissanäyttelystä:

"Jassoo, sitä saan näköjään taas jonottaa pihalla asti. Miksi ihmeessä kaikkien pitää

änetä tänne viimetipassa? Eläinlääkärin tarkastushan alkoi jo kolme tuntia sitten, joten mikseivät nämä tollot ihmiset tule paikalle ajoissa."

"Hei! Joku yrittää siellä etuilla. Mihinkäs se tuokin ukko luulee kopan kanssa menevän-sä? Jonon perälle vaan, niin kuin muutkin! Väistäkääs nyt vähän, kun siirryn tuonne eteen. Mitä sä mulkoilet? Mun kaveri piti mulle paikkaa tässä, tästä sovittiin jo viime viikolla."

"No, pistää sen kissan sinne kassiin ja alkaa vetää siitä eläinlääkäripöydältä, että muutkin pääsee. Voi että toiset on niiiiiin hitaita, tahallaanko ne tossa hidastelee? Just niin, kiitos ja hei hei vaan itelles. Pyyhipäs se pöytä kunnolla ettei mun tarvitse itse tehdä sitä."

"Anteeksi MITÄ? Ja varmasti on rokotukset kunnossa. No voi hyvää päivää, eihän ne siinä rekkarissa ole, ne ovat tässä passissa joka on mun laukussa."

"Missähän päin se meidän häkki sijaitsee? Ai tuollapäin. Eistennen yhtään kauemmaksi tuomareista ole voitu laittaa. Ja varmana on joku ensikertalainen tyhjää viereisessä häkissä jonkun kissanreuhkan kanssa. Perhana, jos se alkaa multa jotain kyselemään, niin pitääkin tehdä heti selväksi, että ottaa vaan itse etukäteen asioista selvää, ennen kuin lähtee tämmöistä harrastamaan."

"HÄH, HUOMENTA? Just joo, joko se aloitti sen höpöttämisen? Parempi etten sano tuohon mitään, alkaa vielä pitämään minua kaverinaan."

"Missäs meidän tuomaripöytä on? Ai tuolla. Ja tietysti kaikki ämmät pitää torikokousta just siinä. On sitten oikein kokoonnuttu porukalla arvostelemaan toisten kissoja. Kattelisivat vaan omia kirppuksojaan."

"Mikä tässä nyt kestää? Mitä,

mitä, mitä! Tuo äijähän ihan ilmiselvästi puhuu tuomarin kanssa. Ai tässä nyt sitten pelataan tämmöistä peliä?. Täältä pesee! Laitankin tämän kissan tuohon tuomarihäkkiin, niin pääsee vähän sähisemään tuolle takkukurkille. Eivätköhän jätä leikin sikseen.”

”Noheeeeei tuomarisetä, pusi pusi? Mitä kuuluu? Juu, tämä on nyt vähän pahalla tuulella, että ei kannata paljon koskea. Meillä kun on just juoksu loppunut ja toinen alkamassa. Ja se on tämä ikäkin. Niin, ja turkkikin tipahti pois, kun oli pennut tuossa juuri äsken ja kun pesin näyttelyyn. Mutta kyllähän tämä vähintään sertin arvoinen on.”

”Miten niin ei tänään ole? Haista kuule huilu ja tuuba!”

”Vuosi sitten näit sen pentuna ja pidit oikein kovasti. Tämä on kuule se ihan sama kissa!”

”Saamarin puusilmä! Jumalako se luulee olevansa? Mistä ne näitä idioottituomareita näihin näyttelyihin oikein löytää? Jos ei tule

sertiä, niin rahat takaisin. Missä sihteeristö on?”

”Eikö se paneeli lopu ikinä? Lässynlässyn, se ja se kissa sai niin ja niin monta ääntä. Haloo, ketä kiinnostaa?”

”Mitä, joko saa vihdoinkin lähteä? Hei, väistäkäs nyt vähän, nyt on kiire. Miksi ihmeessä nyt kaikkien pitää yhtä aikaa tunkea tänne käytävälle tavaroita pakkaamaan? Minä tarvitsen ainakin reilusti tilaa, että saan vietyä kaikki kerralla ulos. Kyllä toiset olisi voineet viedä jo vähän etukäteen tavaroitaan autolle, että muutkin mahtuisivat sitten kulkemaan.”

”Ai että miten meillä meni? Mitä toi naapurikin tuossa utelee? Ja mitä se sille kuuluu? Ärsyttävän utelias ihminen. Siis alkaako se mulle vinoilemaan, kun näkyvät saaneen sertin? Pakkai si vain tavaransa ja menisi kotiinsa pitämään huolen omista asioistaan.”

”...Ja parkkipaikalla kamala tungos. Älä

kuule yhtään yrittä sillä Volvolla tunkee siihen rinnalle. Minä kävelen justiinsa tässä ja tästä, koska tästä on lyhin matka autolle ja eniten tilaa. Kyllä sun pahvipään pitäisi nähdä, että tuolla tiellä on ruuhkaa, et sinä täältä kotiisi yhtään sen nopeammin pääse, vaikka vähän odottaisitkin.”

”Kyllä kissanäyttelyissä olisi sitten kiva käydä, jos tuomarit olisivat vähän joustavampia ja muutkin ihmiset vähän miettisi mitä tekevät ja ottaisivat toisetkin huomioon. Niin kuin sekin hullu, joka tarjoutui kantamaan mun kasseja. Halusi ihan varmaan varastaa kissan ja tarvikkeet! Tai yritti vihjailla, että olen heikko tai jotain... On se kumma, kun ei ihminen saa rauhassa harrastaa mitä haluaa, eikä saa vastinetta rahoilleen. Jättää nyt näin hieno perinteinen norjalainen metsäkissa sertittä jonkun profiilin hyppyrin ja hilseilevän turkin vuoksi.”

Nimimerkki Piti Tohjola

N*Lindbrekkas Shamicka (NFO f03 22) valmistui Championiksi 5.4.2008.

Isä: Rodney av Borgund*N, emo: N*Lindbrekkas Solina, kasvattaja: Vigdis Skogås Nordvik
omistaja: Minna Viljanen, kuva: Pia Ojanen

Hepulit rytmittävät kissaperheen päiviä

Viiru huomaa vieraan ja kurkkaa uteliaana kiipeilypuun kissamaisenmukavasta pesästä. Heti perään herää hänen siskonsa Lempi. Täplä ja Suhinakin availevat unenpöpperöisiä silmiään ja tekevät tilannekartoitusta.

Pupu uinuu sohvalla luomien liikahtamatta. Sitä eivät vieraat kiinnosta. Pupu taitaa miettiä, että onneksi Saku on ulkona. Se kun innostuu uusista tuttavuuksista aivan liian riehakkaasti.

Viiru, Lempi, Täplä, Suhina ja Pupu ovat ruskolaisen Rydmanin perheen kissoja. Saku on samassa perheessä asuva saksanpaimenkoira. Sari Rydman kasvattaa norjalaisia metsäkissoja pienimuotoisesti eli korkeintaan kaksi pentuetta vuodessa.

Kipinä kasvatukseen syttyi, kun hän osti ensimmäisen norjalaisen metsäkissansa. Norjalaiset mirrit ovat hyvin uteliaita ja seurallisia. Ne tekevät tuttavuutta kaikkien kanssa ja pomppaavat mielellään syliin raputettaviksi.

Kissanpäiviin kuuluu nukkumista, lepäilyä, uinailua, herkuttelua, venyttelyä sekä aamu- ja iltahepulit. Hepulit villitsevät koko kissaporukan aamu- ja iltayhdeksän aikoihin. Silloin kissat ajavat toisiaan takaa, painivat ja leikkivät leluilla. Tiimellyksessä lelut joutuvat usein sohvan alle, josta niitä ei saa ilman emännän apua.

Kissat sietävät Sakua hyvin mutta eivät ota sitä mukaan telmimään. Joskus Saku

Leikki on viime lokakuussa syntyneiden Lempin ja Viirun työtä. Lempi muuttaa pian uuteen kotiin, mutta Viiru jää Sari Rydmanin hoitoon.

unohtaa säännöt ja yrittää leikkiin mukaan, mistä seuraa yleensä kiukkuinen käpälänheilautus.

Pupu

Olen Pupu, jo 13-vuotias vanha rouva. Mielipuuhaani on nukkuminen, enkä jaksa enää leikkiä pentujen kanssa. Ärsyttää sellainen remuaminen. Ihmisistäkin kiinnostun enää harvoin. Olen kai nähnyt niitä ihan tarpeeksi. Emäntäni on kertonut tykästyneensä erityisesti sinisiin silmiini.

Vaikka olen iäkäs, hyppään pöydälle ketterimmin talomme asukkaista. Olen myös nopea läppäisijä, minkä saksanpaimenkoira Saku tietää varsin hyvin. Erikoisherkuani ovat katkaravut.

Suhina

Olen kiltti ja rauhallinen 4-vuotias tyttö, ja Täplä on tärkein leikkikaverini. Synnyin Espoossa, mutta minusta tuli ruskolainen, kun emäntäni oli etsimässä uutta kissaa näyttelystä. Olen kova juttelemaan, ja emäntäni vastailee minulle mielellään. Hänen mukaansa juttelutarpeeni on huomionhakeamista.

Minulla on ollut jo kaksi pentuetta, jotka hoidin huolellisesti. Hyvänä äitinä kohtelen

pentuja tasapuolisesti, ja maitoakin tuntuu riittävän tarpeeksi. Lempiruokaani on kanafile, mutta katkaravuista en piittaa.

Täplä

Muutin Ruskolle, kun emäntäni oli kissanäyttelyssä ja hänen sielussaan oli kollikissanmentävä aukko. Olen 6-vuotias leikattu kollipoika, ja lempipuuhaani on tarhassa ja valjaissa ulkoilu. Minulla on peräti kuusi sisarta, ja näytimme pentuina ihan samanlaisilta. Saimme skideinä mallikokemusta, kun meitä kuvattiin Ajaston kalenteriin.

Elämä sujuu leikkiessä ja nukkuessa. Kohokohtia ovat katkarapupäivät.

Rusko

Sampsä Hakala

Turun tienoo - lehdessä 14.2.2008

Pupu, pyhä birma.

Suhina, norjalainen metsäkissa.

Autolla Slovakian maailmannäyttelyyn

Matkaan lähdettiin tiistai-iltana 23.10., mutta töitä sen eteen oli tehty jo kuukausia. Matka viiden maan kautta määränpäähän vaati runsaasti järjestelyjä, mutta kiitos internetin, homma oli helppo valmistella etukäteen. Internetin kautta löysimme ja varasimme kaikki hotellit ja laivamatkat, katsoimme parhaat nähtävyydet ja ravintolat etukäteen, sekä tutustuimme matkareittiin niin hyvin kuin oli vain mahdollista. Yksi valmistelujen aihe oli myös karttojen hankinta. Toki nykyaikaa olisi tietenkin autonavigaattori, mutta päätimme kuitenkin turvautua vanhan ajan karttoihin. Ostimme jokaisesta läpiajettavasta maasta ja kaikista tärkeimmistä kaupungeista kartat ja hyvällä omalla tunnolla voi sanoa, että niillä pärjasi loistavasti, vain parissa kohtaa maailma oli muuttunut kartan painamisen jälkeen.

Suomenlahden ylitys tapahtui Viking Linen Rosellalla ensimmäisen päivän iltana. Yöpyminen tapahtui laivalla ja tämä oli pääasiallinen syy laivan valinnassa. Näin pääsimme aamulla mahdollisimman ajoissa aloittamaan ajomatkan kohti Puolaa ja ensimmäistä välietappia. Heti kättelyssä sai huomata, etteivät kaikki etukäteisvalmistelut taanneet mutkatonta matkaa. Etukäteen oli ostettu internetistä sekä laivaliput, että myös illalliskortit seisovaan pöytään. Tietoista siitä että laiva lähtee kello 21.00 ja että tuo seisova pöytä alkaa myös samalla kellonllyömällä, ajoitimme saapumisen Helsinkiin mahdollisimman aikaiseen kellonaikaan. Tästä johtuen olimme toisena jonossa odottamassa laivaan pääsyä. Mistään tästä ei tietenkään ollut mitään hyötyä, sillä arvoisat satamatyöntekijät päästivät meidät kolmanneksi viimeisinä laivaan, tasan kello 21.00. Sitten kun kiikutimme kissat ja muut tavarat hyttiin ja pääsimme illallisravintolaan, oli kello 21.20. Jäi siis vain kymmenen minuuttia pelivaraa siihen kellonllyömään, jolloin etukäteen ostetut illalliskortit lopettivat voimassaolonsa. Toinen ikävä yllätys oli lähtöaika aamulla. Missään hytin ohjeissa ei ollut kellonaikaa jona autokannelle pääsisi, joten kysyimme sitä luonnollisesti laivan infosta. Vastauksena saimme että autokan-

Näyttelypaikka Bratislavan linnalta.

nalle pääsee kello 7.00 ja niinpä aamulla olimme juuri tuohon kellonaikaan menossa autokannelle, vain huomataksemme, että kaikki muut olivat jo ajaneet ulos. Vikingillä on siis vielä hiukan opeteltavaa siinä, miten he aikatauluttavat seisovan pöydän ja autolla saapujat, sekä sen mitä infosta matkustajille kerrotaan. No, sehän on melko nuori ja kokematon laivayhtiö, joten ymmärrettävää.

Keskiviikkona kello 7.20 lähdettiin ajamaan Tallinnan sataman bensa-asemalta. Ajoitus tuntui onnistuneelta, keskustassa ei ollut vielä ruuhkaa ja maantielläkin vilkas liikenne kulki nimenomaan Tallinnaa kohti, me saimme ajaa melkorauhassa. Kello 9.50 saavuttiin Viron ja Latvian rajalle, jossa pidimme pienen kahvitauon. Pysähdyspaikalla oli keksitty loistava liikeidea, Hesburger ja viinakauppa samassa tilassa. Saattoi ostaa viinat ja kahvit samalta tiskiltä. Tosin tuollaisen järjestelyn pelkona on, että joskus tulisi vahingossa ostettua Hesburgerin hampurilaisia. No elämähän on täynnä riskejä.

Latvian läpiajomatalla bongattiin pieni kyltti keskiaikaisesta linnasta ja sinne pysähdyttiin pikaisesti katselemaan maisemia. Linnan sisälle päätettiin mennä tulomatkalta paremmalla ajalla, nyt kun ei vielä ollut

oikein kunnon kuvaa miten matka etenisi varsinkin Puolassa, niin haluttiin ajaa etupainotteisesti.

Kello 13.05 ylitettiin Latvian ja Liettuan raja ja samalla todettiin että liikennekuluttuuri muuttuu sitä hurjemmaksi, mitä etelämmäs mennään. Latviassa kääntyvien kaistojä käytettiin silloin tällöin ohituksiin ja mutta Liettuaassa tämä oli pikemminkin sääntö kuin poikkeus, samoin kuin ohittaminen mitä pienimmissä väleissä. Liettuaassa huomasi myös uskonnon muuttuneen siitä, mihin täällä pohjolassa on tottunut. Tielle näkyvät hautausmaat olivat valtavan koristeellisia ja hautamerkit järjestäen upeita luomuksia. Liettua myös näytti olevan Baltian maista eniten maatalouspainotteinen, ainakin Via Baltican ympärillä. Traktoreita liikkui huomattavia määriä, tien vierillä oli valtavia peltoja ja jokaisella omakotitalolla tuntui olevan oma pieni pelto ja lehmä käyskentelemässä pihassa.

Puolan raja saavutettiin kello 16.05. Joskus tuntejakin vienyt rajanylitys kesti tänä Euroopan yhdentymisen aikana noin kaksi minuuttia. Tämä oli se matkan jännittävien vaihe, tai se mikä oli arveluttanut eniten. Puolan liikenteestä ja teistä kun oli kuullut

jos jonkinlaisia kauhukertomuksia. Alku meni ihan hyvin, tie Suwalkiin ja siitä eteenpäinkin oli ihan hyvää ja liikenne tuntui normaailta. Vähän ennen Augustowia liikenne kuitenkin pysähtyi ja seuraaviin kahteen kilometriin meni tunti. Syy selvisi kaupungin keskustassa, jossa oli suuri tietyömaa. Tunnin viivästys ei onneksi matkasuunnitelmia pilannut, etupainotteisella aikataululla kun oltiin liikkeellä. Kohta Augustowin jälkeen tie muuttui melko kapeaksi ja mutkittelevaksi, mikä ei estänyt rekkoja lähtemästä ohituksiin meistä. Nopeusrajoitukset kun tuntuivat olevan vain turisteja varten. Kello 19.25 Suomen aikaa, eli 18.25 paikallista aikaa saavuttiin viimein hotellille Bialystokiin. Päivän ajo oli 832 kilometriä, puoliksi ajaen se ei kovin pahalta tuntunut.

Hotelli oli kuin suoraan 70-luvulta oleva yksikerroksinen suomalainen elementtirakennus ja sisustus huoneissa oli samantyylinen, siisti mutta karu. Nälkä kurni vatsassa, joten päätimme kokeilla hotellin ravintolaa. Hotelli oli keskustasta syrjässä ja tosiaan ei mitenkään houkutteleva ulkoapäin. Kun astuimme ravintolaan, näki mihin täällä panostettiin. Ravintola oli hieno, arvokkaine massiivisine huonekaluineen, vitalkoisine pöytäliinoineen. Ja ruoka, ruoka oli tosiaan parempaa kuin yhdessäkään suomalaisessa ketjuravintolassa. Jälleen yksi todiste siitä, että Suomi on tosiaan peräkyä Euroopan laidalla. Täällä saa hakemalla hakea paikkaa, josta saa oikeasti hyvää ravintolaruokaa, Puolassa saattoi mennä pienen kaupungin laitamilla olevaan vaatimattomaan hotelliin ja ruoka oli loisteliasta.

Oravan linna

Torstaina 25.10 lähdettiin Bialystokista kello 7.10. Valoisalla ja vilkkaalla tiellä Bialystokista kohti Varsovaa Puolan liikenne näyttäytyi viimein todellisessa muodossaan. Kahta rekkaa tuli jatkuvasti vastaan rinnakkain, sinua lähdettiin ohittamaan missä kohtaa vain ja olit koko ajan jaloissa jos noudatit nopeusrajoituksia. Täällä homma pelasi sillä periaatteella, että oletusarvoisesti odotetaan vastaantulijan väistävän. Kun tuohon kulttuuriin pääsi sisään ja oli koko ajan valmis ajamaan pientareella, niin itse asiassa ajaminen sujui ihan hyvin ja joutuisasti. Liikenne oli ollut Liettuassa paljolti samanlaista ja kun vertasi tuota ajokulttuuria, maisemia ja hautausmaita, niin tuli mielikuva että Liettua on itse asiassa paljon lähempänä Puolaa kuin Viroa ja Latviaa. Tämän matkaosuuden aikana silmiin pisti liikennemerkki, joka oli jo etukäteen internetistä bongattu. Musta ympyrä valkoisella pohjalla, ja sekä vasemmassa että oikeassa yläkulmassa on numero. Liikennemerkki tarkoitti vaarallista tieosuutta, toisen ylänurkan numero tarkoitti tieosuudella loukkaantuneita ja toisen sillä kuolleita.

Yksi silmiinpistävä piirre noilla Puolan teillä koristeellisten hautausmaiden lisäksi, oli tien varsilla melko taajasti olevat Jeesuksen ja eri pyhimysten patsaat, samoin noita patsaita oli monien tien varren talojen pihossa. Uskonnon vahvasta asemasta kertoivat myös aivan valtavat kirkot mitä pienimmissäkin taajamissa ja järjestään nuo kirkot olivat kiveä ja tiiltä, eivät puuta.

Tietyömaita oli koko Puolan läpiajon ajan todella paljon, mutta ne häiritsivät normaalia liikennettä loppujen lopuksi melko vähän. Ja on pakko sanoa jälleen jotain Suomen peräpohjan maineesta; se tulee vain kasvamaan tulevana

Aamu Bialystokin hotellilla

vuosina. Kun nuo kaikki tietyöt saadaan valmiiksi, on Puolassakin kymmenen kertaa niin paljon moottoroiteita kuin Suomessa ja olemme sen jälkeen tuossakin asiassa koko Euroopan hännänhuippuja. Mielenkiintoinen piirre noilla rakennuspaikoilla olivat lukuisat siltatyömaat. Suomessa kun on nähnyt vastaavaa, täällä ensi laudoitetaan ja sitten raudoitetaan nuo muotit ennen valua. Puolassa koko silta raudoitettiin ensin ja sitten raudoitusten ympärille alettiin rakentaa muottia ennen valua. Maassa maan tavalla siis.

Varsovaan saavuttiin kello 9.30 ja ulos tuosta valtavasta kaupungista päästiin 10.30. Ohitustie oli hyvin viitoitettu ja vain yhdessä kohtaa kartta pelasti eksymiseltä. Itse asiassa opasteet olivat Puolassa jopa paremmat kuin Liettuassa ja seuraavana edessä olevassa Tšekissä.

Kello 15.10 oltiin Puolan ja Tšekin rajalla, täällä ei edes passeja vilkaistu kunnolla. Tšekin puolella opasteet huononivat kerta-laakista. Niitä oli kyllä melko paljon, mutta niiden koko oli sellainen, että lukeminen oli mahdollista vasta melkein kohdalla. Matkasta vain pieni koukkaus oli Tšekin puolella, mutta tuohonkin mahtui upeita vuoristomaisemia ja hienoja vuoristokylä.

Slovakian rajalle saavuttiin jo kello 16.20 ja täällä heilutettiin vain jatkamaan matkaa ilman pysähdystä. Maisemat Slovakian puolella olivat kuin Alpeilta ja ajaminen oli mieleenpainuvaa niin kiemurtelevien teiden, kuin pitkien tunneleiden ja rakenteilla

olevien moottoriteiden ansiosta. Oli mielenkiintoista katsoa, kuinka uutta moottoritietä syntyi vuorten kupeeseen kilometritolkulla, kun Suomessa sitä ei saada metriäkään ilman vuosikymmenten kädenvääntöä.

Kello 19.40 päästiin viimein hotellille, päivän ajorupeama oli 860 kilometriä. Koko matkan ainoa todellinen eksyminen tapahtui kun etsimme hotellia. Täällä oli ohitustie muuttanut reittiä kartan painamisen jälkeen ja siksi ajauduimme koko Bratislavan ohitse. Sillä kun kyltissä luki yhtäkkiä määränpäätäntäältä, niin arvasimme ajaneemme ohi sellaisesta pienestä paikasta kuin Bratislava. Pienen taiteilun ja koko keskustan läpiajon jälkeen viimein saavuimme hotellille, joka vastasi hyvin odotuksia niin siisteydessä kuin viihtyvyydessäkin. Kun oli asettauduttu hotellihuoneeseen, lähdettiin syömään yhteen etukäteen tutkituista ravintoloista. Paikan nimi oli Traja Musketieri, joka tarjoi hyvää ruokaa keskiaikaisessa miljöössä. Alkuruokana oli tomaattia ja mozzarellaa, pääruokana argentiinalaista härkää pippurikastikkeessa ja jälkiruokaksi karamellivanukas kirpeillä marjoilla höystettynä. Alkuruokien kanssa juotiin luonnollisesti gin tonicia ja pääruoan kanssa pullo laadukasta punaviiniä, joka tarjoiltiin melkoisen hienostuneella tavalla laittamalla pulloon erillinen kaatonokka ja kaatamalla viini lasiin huimaavan korkealta. Jälkiruokien kanssa sopi tietenkin erinomaisesti Irish Coffee. Kun pääsimme takaisin hotellille, pyysivät samassa hotellissa yöitä olevat tutut meitä viereiseen kuppilaan yömyssyille, johon tietenkin suostuimme. Kuppilassa sitten istuimme ja istuimme, valomerkki tuli neljä kertaa, mutta sitkeästi tarjoilija myi meille paukkuja. Jossain vaiheessa sitten päädyimme tuttavien huoneeseen, jossa yömyssyjen ottaminen jatkui, kunnes kello näytti neljää aamuyöstä.

Matka-aikataulu oli suunniteltu niin, että meille jäi kokonainen päivä tutustumiseen Bratislavaan ja sen ympäristöön. Kun kerran näin kauas lähtee, on aivan järjetöntä tulla sellaisella tiukalla aikataululla, ettei näe kuin näyttelypaikan ja mahdollisesti jonkun ruokapaikan illalla. Perjantaina 26.10. söimme hotellilla aamiaisen, joka poikkesi

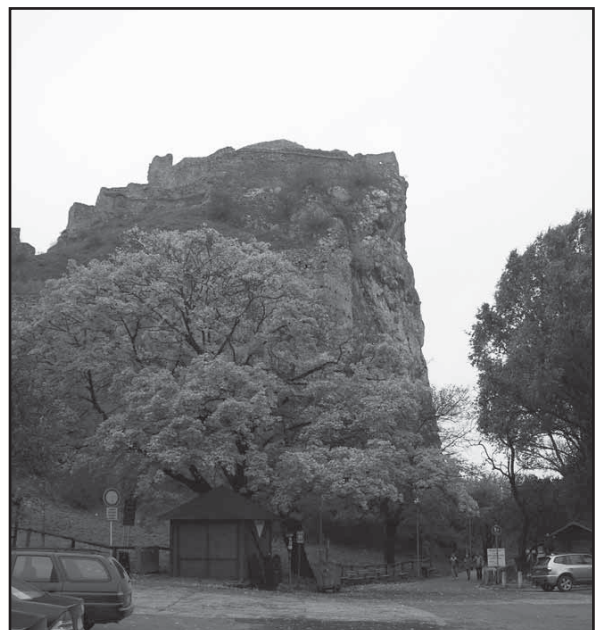
totutusta suomalaisesta. Täällä aamiaisen tilattiin listalta. Me otimme munakasta juustolla ja kinkulla, leipää, marmeladia ja kahvia sekä jogurttia. Tämän jälkeen lähdimme liikkeelle. Ensin katselimme paikallisia kauppiaita ja kuppiloita hotellin lähettyvillä, jonka jälkeen otimme taksin ja ajoimme kymmenen kilometrin päässä olevalle Devinin linnalle, joka oli aivan mahtava paikka. Sanoin on vaikea kuvailla tuota käsittämättömän korkealla jylhällä kalliolla koivavaa rauniolinnaa ja sen alapuolella olevaa harmaakivimuurin ympäröimää entistä kaupunkia. Paikka oli ollut asuttu jo roomalaisten ajoilta lähtien. Linnan alapuolella oli hieno hotelli, johon pistäydyimme juomaan Irish Coffeet. Tilaus ei mennyt aivan putkeen, sillä lopputulos oli kylmä kahvi, jossa kellui jäätelöä, ei viskistä tietoaakaan. Paluumatkalla taksimme näytti miten mutkittelevilla pikku kyläteillä ajetaan 120 kilometriä tunnissa, niskakarvoja nostattava kokemus. Seuraava kohde oli itse Bratislavan linna, jossa pyörittiin pari tuntia ihailmassa vuosisatojen rakennusperinteitä ja linnalta avautuvia näkymiä koko Bratislavan ylle. Linnalta lähdimme sitten kiertelemään vanhan kaupungin kujille. Täällä saattoi jokaisessa kadunkulmassa aistia keskiaikaisen tunnelman. Koristeellisuudessaan ja värikkydessään tämä vanha kaupunki oli tyystin erilainen kuin Tallinnan tai Riikan vanha kaupunki. Todella näkemyksen arvoinen paikka, jopa siinä määrin että kävimme siellä vielä sunnuntaina kesken näyttelyn kiertelemässä. Kävelykierroksen aikana poikkesimme yhteen kuppilaan ja tilasimme tavan mukaan Irish Coffeet, tällä kertaa tuloksena oli viski ja kahvi sekaisin, ei kermavaahtoa ollenkaan. Illalla päädyimme kellariravintolaan, jonka omistussuhtei-

Bratislavan vanhaa kaupunkia

siin emme kuitenkaan mitenkään liittyneet. Tuttavat olivat käyneet täällä edellisiltana, mutta ilmeisesti kokki oli vaihtunut, sillä ruoka oli täysin erilaista kuin edellisenä iltana (eli huonompaa), sama annoskin sisälsi aivan erilaiset ainekset. Aina ei voi voittaa, ei edes ravintolan valinnassa ulkomailla.

Viimein koitti lauantaiaamu 27.10. ja suunta otettiin näyttelyyn. Aiemman suunnitelman mukaisesti otimme taksin, jotta saatoimme päivän aikana nauttia välttämättömiä virvokkeita. Eläinlääkärintarkastusjailmoittautuminen sujuivat mutkattomasti ja nopeasti, olimmekin taas hyvissä ajoin liikkeellä, eli suurin piirtein samaan aikaan kun tarkastus alkoi. Näyttelyhalli, tai hallien jono oli iso ja varsinkin todella pitkä ja totta kai suomalaisten kehä oli aivan toisessa päässä. Luojan kiitos meillä ei ollut isoja kolleja mukana, koska nytkin kantaminen kävi voimille. Ja koska

Devinin linna

myyjät, ravintolat ja paneelipaikka olivat aivan toisessa päässä hallia, siellä mistä tulitiin sisään, tuli viikonlopun aikana käveltyä lukematon määrä kilometrejä. Näyttelyhäkit olivat samanlaisia giljotiinimallisella ovela varustettuja, kuin edellisvuonna Hollannissa. Jälleen sai siis kiittää onneaan, ettei mukana ollut isoja kolleja, joiden poissaanti moisen oven kautta olisi ollut melkoisen haastavaa. Toinen haastava seikka olivat kuulutukset, jotka tulivat paneelia lukuun ottamatta koko viikonlopun ajan vain Slovakiaksi. Arvostelu pääsi alkamaan pahasti myöhässä, sihteeristössä oli ilmeisesti joitakin melko pahoja sekaannuksia. Kun homma sitten lähti käyntiin, arvostelu ja assarointi sujui muiden maailmannäyttelyiden tapaan, eli osa assistenteista kantoi kissat, osa antoi omistajien kantaa. Värin- ja tuomarin parhaiden valinnoissa omistajat esittivät aina itse kissansa. Vaikka maailmannäyttely on aina assistenttikantoinen, vain Suomessa vuonna 2002 on homma mennyt niin, että kaikilla tuomareilla ovat assistentit oikeasti esitelleet kaikki kissat. Tästäkin pienestä asiasta näkee hyvin sen ideologisen eron, mikä Suomen ja muun Euroopan välillä on ja miksi olemme niin monessa asiassa muuta EU:ta huonommassa asemassa, vaikka säännöt ovat olevinaan kaikille samat. Suomalaiset noudattavat kaikkea pilkulleen, mutta mitä etelämmäs mennään, sitä enemmän kaikki säännöt ovat vain ohjeellisia ja niitä noudetaan kun se on itselle edullista.

Slovakian kielen taito olisi ollut hyväksi myös näyttelyhallin ravintolassa, jossa ruokalista oli vain slovakiksi. No, pienellä arvailulla ja muutamalla kysymyksellä sai itselleen ihan hyvää ruokaa ja varsinkin olutta ja punaviiniä. Ulkona oli vielä hot dog- ja kebab –myyjät kärryineen. Kissaihmosten normaalit tarpeet ilmeisesti yllättivät paikalliset, koska iltapäivään mennessä olivat sekä olut että kebab loppuneet.

Arvostelut sujuivat osaltamme hyvin, metsäkissamme Minardi sai sertin ja valmistui GLC:ksi. Maine Coonimme Xanadu puolestaan sai sertin ja olipa vielä TP:kin. Varsinainen näytelmä muodostui värin paras –valinnassa, jossa viime metreillä oli yksi iso uros ja meidän naaraamme Xanadu. Ensimmäinen

Näyttelyhalli

verrattu kaikkia naaraita keskenään, meidän kissamme voittaessa muut. Eräs italialainen naaras jäi kuitenkin tuputtamaan itseään värin parhaan valintaan, tyrkyttään kissaansa tuomarille meidän kissamme ja uroksen välissä. Tuomari sanoi italialaiselle, että tämä voi mennä kotiin ja että loppuratkaisu on meidän naaraamme ja uroksen välinen. Italialainen ei millään uskonut että hän ei voita, vaan jäi sitkeästi kissansa kanssa ja tyrkytti sitä valintaan. Kielimuurista ei ollut kyse, koska myös tuomari oli italialainen. Kun uros sitten voitti ja me lähdimme pois, jäi tämä italialainen edelleen kiivaasti selittämään tuomarille kissansa kanssa.

Taksin saaminen olikin sitten näyttelyn jälkeen työn takana. Osa keskuksista, joita siis oli monta, löi suoraan luurin korvaan kun alkoi puhua englantia ja osa otti tilauksen vastaan, mutta taksia ei koskaan tullut. Viimein annoimme oman kännykkämme paikalliselle, joka tilasi taksin ja tällöin se tuli muutamassa minuutissa. Muutenkin taksit olivat mielenkiintoisia, sillä viikonlopun aikana kuljimme hotellilta keskustaan tai toisinpäin varmaan toistakymmentä kertaa ja vaikka taksamittari oli päällä, vaihteli hinta 189 ja 500 välillä paikallista valuuttaa.

Lauantai-iltana turvauduimme jälleen etukäteen katsottuun ravintolaan ja lähdimme

vanhaan kaupunkiin, 1400-luvulta olevaan tykkitorniin rakennettuun ravintolaan nimeltä Prasna Basta. Paikka oli todella hieno ja mielenkiintoinen ampuma-aukkoihin tehtyine looiseineen. Hintataso oli myös uskomaton ja kertoi omaa kieltään siitä että paikka oli myös paikallisten suosima. Sama kavalkadi alkuruoasta jälkiruokaan maksoi juomineen 60 euroa, vain puolet siitä kuin ensimmäisen illan Traja Musketieri -ravintolassa. Ruoka oli molemmissa yhtä erinomaista, mutta Prasna Bastassa ruokalista oli erikoisempi ja sieltä löytyi mielenkiintoisia yllätyksiä. Pöytää joutui odottamaan hetken aikaa, mutta tuo aika kului nopeasti gin tonicia baaritiskillä nauttien. Täällä otimme alkuruoaksi armenialaisen salaatin ja borssikeiton, pääruoaksi pippuripihvin ja italialaisen pihvin ja jälkiruoksi uunijäätelön ja omenapiirakkaa. Juomaa meni pullo punaviiniä ja neljä gin tonicia. Loistavan aterian kruunasi kävelylenkki vanhan kaupungin iltavalaistuksessa. Upea ilta kaiken kaikkiaan.

Sunnuntainaolisittenvuorossapaneelipäivä. Paneelikuulutukset eivät kuuluneet muualle kuin paneelihalliin, mutta onneksi ne kuitenkin puhuttiin englanniksi. Huvittava jatko edellisen päivän värin parhaan valinnalle nähtiin, kun naaraamme oli paneelihäkissä. Hävinneen italialaisen naaraan omistaja tuli

katselemaankissaamme, osoittelisitäsormin ja mulkoili meitä murhaavasti ja edelleen he selittivät jotakin valinnan tehneelle tuomarille, vähemmän kauniilla äänensävyllä. Paneeli sujui hyvin ja järjestelmällisesti, josta varmaan suuri kiitos Eric Reijersille, joka sen veti vankalla kielitaidolla. Jälleen kerran täytyi tosin ihmetellä tanskalaisten ja italialaisten käyttäytymistä, heidän metelinsä oli korvia huumavaa ja ainakaan minun järkeeni ei käy, että kissojen kanssa huudetaan ja hurrataan kuin formulakisoissa. Jotenkin se ei vain kuulu eläinten kanssa toimintaan ja selvästi useampi paneelihakissa odottanut kissa pelkäsi meteliä. Toinen lähes pöyristyttävä seikka oli tanskalaisten siivottomuus, heidän jäljiltään niin näyttelyringit, kuin paneelikatsojien olivat aivan järkyttävässä kunnossa. Lattialla oli kaikkea mahdollista ja maahan heitetty tanskanliput sekä sillä varustetut paperilakit kyllä paljastivat keneltä kaikki se törky oli jäänyt.

Sunnuntai-iltana kävimme sitten syömässä paikallista ruokaa sitä mainostavassavanhan kaupungin ravintolassa. En edes yritä kertoa mitä se oli näin jälkikäteen, eivätkä nimetkään kertoneet mitään ruokaa valittaessa, mutta onneksi tässä ja monessa muussakin paikassa oli valokuvat kaikista annoksista ruokalistalla.

Maanantaina 29.10. lähdettiin kello 8.00 Bratislavasta pois päin. Valitsimme nyt toisen reitin, jotta maisemia tulisi nähtyä mahdollisimman paljon. Lähdimme ajamaan Krakovan kautta Varsovaan johtavaa tietä, kun tulomatkalla tulimme Varsovasta Katowicen kautta. Eräs matkan hienoimmista asioista tuli vastaan kello 12.30. Kesken ajomatkan bongasimme aivan valtavan upean 1200-luvulta peräisin olevan linnan, Oravan linnan, eli Slovakiaksi Oravský Hrad. Pysähdyimme välittömästi tien sivuun kun näimme tuon uskomattoman korkealla kalliolla kohoavan vaikuttavan rakennelman. Yritimme ostaa liput, mutta myyjä ei puhunut sanaakaan englantia ja vaikka kuinka kiusasimme, emme lippuja saaneet, vaikka taulun mukaan linnan piti olla auki. Lopulta myyjä soitti johonkin ja kutsui kielitaitoisemman kaverin paikalle, tämä puhui ehkä neljä sanaa englantia. Nyt kuitenkin selvisi että linnaan

pääsivät vain ryhmät. Kun aikamme asiaa tivasimme emmekä suostuneet lähtemään pois, saimme vihdoinkin liput. Tunnin päästä oli tulossa jokin ryhmä kiertokäynnille, ja myyjä antoi ilmeisen tuskastuneena meidän kuokkia sisään tämän ryhmän mukana. Kyseessä oli bussilastillinen unkarilaisia teini-ikäisiä koululaisia, ja heidän mukanaan siis lähdimme kiertämään linnaa. Oman mielenkiintonsa kiertokäyntiin toi koululaisten esitelmät. Kyseessä oli ilmeisesti jonkinlainen opetustapahtuma, sillä jokaisessa pysähdyspaikassa joku oppilas piti esitelmän vihosta lukien. Me kuuntelimme muiden mukana antaumuksella tuota unkarinkielistä esitelmää. Huimia näköaloja ja upeaa arkkitehtuuria saattoi kuitenkin ihailla ihan suomeksi ja jokaisessa huoneessa oli myös englanninkielinen esite. Jäimme hiukan jälkeen tuosta ryhmästä, koska halusimme rauhassa kuvata paikkaa. Lopputulos oli että linnan suuret metalliportit olivat lukossa kun yritimme kierroksen jälkeen päästä ulos. Hetken aikaa paniikki meinasi iskeä, mutta sitten lähdimme etsimään apua ja jostakin linnan torneista löysimme sitten talonmiehen joka tuli naureskellen päästämään meidät ulos.

Matka jatkui ja kello 16.05 saavuimme Slovakian ja Puolan rajalle. Ajo sujui ongelmitta Krakovaan asti, jossa sitten ohitustie oli täy-

sin tukossa ja hukkasimme siellä kaksi tuntia. Kartalla hieno ohitustie oli moottoritie, mutta luonnossa moottoritiestä oli vasta rakennettu toinen puoli ja kaksi kaistaa olivat vielä täysin keskeneräiset. Tämä ei kuitenkaan estänyt joitakin puolalaisia ajamasta hurjaa vauhtia tietyön alaisena olevia rakennettavia kaistoja pitkin jonojen ohi. Varsovaan saavuimme kello 23.00 ja myöhäisestä ajankohdasta johtuen läpiajo sujui vielä tulomatkakin helpommin, sillä kaikkialla oli melko hiljaista. Kello 3.00 yöllä saavuimme Suwalkiin, hotelli Dom Nauczycielaan. Hotellihuone oli upea kaksine huoneineen ja nahkasohvineen, ikävä vain että emme ehtineet siitä tämän pidempään nauttia. Oravan linna kuitenkin oli sen arvoinen, että muutaman tunnin viivästys kannatti ottaa. Päivän ajomatka oli 1048 kilometriä.

30.10. tiistaina lähdettiin Suwalkista kello 10.00 ja jo puolen tunnin kuluttua olimme Liettuan rajalla. Marijampolesta käännyimme kohti Vilnaa ja tässä vaiheessa viimeistään varmistui Liettuan ykköstila huonoimpien opasteiden maana reitin varrella. Vaikka Vilna on maan pääkaupunki, ei sinne johtaneelle tielle löytänyt kuin aivan puhtaalla tuurilla. Tässä vaiheessa voi joku tietienkin ihmetellä, että miksi ihmeessä suunnistimme kohti Vilnaa, joka ei ole pienimmissäkään määrin matkan varrella. Näin kauas kun ajaa,

Paneeli

kannattaa tosiaan uhrata päivä tai kaksi siihen että harrastaa oikeaa matkailuakin ja siksi olimme varanneet tulomatkaa varten yhden ylimääräisen päivän, ja yövyimme Vilnassa.

Matkalla Vilnaan poikkesimme vielä Trakaisa, jossa kohoaa jälleen yksi upeasti restauroitu linna. Trakain linna on ainoa sisävelinlinna Itä-Euroopassa ja punatiililinnana muistuttaa jonkin verran meidän Hämeen linnaamme.

Vilnassa tietyöt haittasivat hotellille pääsyä. Kaksi ensimmäistä reittiä, mitä pitkin suunnistettiin, päättyivät tietyön aiheuttamaan umpikujaan. Kolmas reitti sitten onneksi johdatti meidät pienten sadattelijujen saattelemana hotellille. Päivän ajokilometrit olivat 220.

Vilnassa tutustuimme vanhaan kaupunkiin, joka jälleen kerran erosi muista vastaavista. Eniten se ehkä muistutti Tallinnan vanhaa kaupunkia, sillä erotuksella että lukuivat kirkot olivat suurempia ja huomattavasti koristeellisempia kuin siellä. Toinen silmiinpistävä piirre oli lukuisten katujen kapeus ja mutkittelevuus ja se että ajoneuvoliikenne oli sallittua. Illalla söimme argentiinalaisessa pihviravintolassa. Neljän gin tonicin ja punaviinipullon saattelemana söimme argentiinalaiset alkusnacksit, pihvit ja jäätelöllä höystetyt lämpimät mansikat. Kesken ruokailun viereiselle baaritiskille änkesi pari miestä ja ihmettelimme miksi heidän täytyy tunkea siihen aivan pöytäme viereen, kun baaritiskiä oli vaikka kuinka pitkälti. Siinä heidän käytöstään kummeksuessamme, toinen totesi liettualaiselle baarimikolle selvällä suomenkielellä: "Mulle yksi Jamesoni."

Että silleen.

Keskiviikkona 31.10. poikkesimme suunnitelman mukaisesti samaan Bauskan linnaan kuin matkamme alkuvaiheessa. Nyt ostimme liput myös sisälle restauroitavaan linnaan. Siinä lippujonossa edessämme oli pari naista, jotka yrittivät maksaa kaikella mahdollisella euroista viron kruunuihin, vain paikallista valuuttaa heillä ei ollut ja pienen kädenväännön jälkeen he lähtivät pois. He mutisivat toisilleen närkästyneinä meidät ohittaessaan ja tietenkin suomeksi. Paluumatka tyssäsi sitten Riikassa kohtaan, jossa tie kulkee valtavan padon viertä. Seisoimme toista tuntia jonossa, joka aina silloin tällöin liikahti hiukan eteenpäin, vaikka vastaan tuli kuitenkin melkein koko ajan autoja. Syy tähän mysteeriin selvisi, kun pääsimme viimein kohtaan, jossa tietyömaa oli. Paikalla oli vain yksi kaista käytössä ja liikennevalot päästivät vuoron perään kummastakin suunnasta autoja. Näin periaatteessa, mutta rekkakuskit toimivat niin härskisti toisesta suunnasta, että ajoivat vain punaisia päin niin kauan, että meidän suunnasta ei vihreillä päässyt suurimmalla osalla kertoja kukaan eteenpäin.

18.40 olimme viimein Latvian ja Viron rajalla ja jo tässä vaiheessa oli selvää, ettemme ehdi laivaan. Emme kuitenkaan joutuneet paniikkiin vaan tyydyimme tilanteeseen, ajoimme suoraan sataman hotelliin, josta onneksi löytyi huone. Lomamatka siis jatkui

Vilnan vanhaa kaupunkia

vielä yhdellä illalla Tallinnassa. Päivän ajokilometrit olivat 616 km. Aamulla oli sitten pieniä ongelmia, kun kovan merenkäynnin takia kaikki pika-alukset olivat peruneet koko päivän vuorot. Onneksi Tallinkilta löytyi kuitenkin tilaa suuremmassa laivassa ja pääsimme viimein kotimaahan.

Matka oli kaikin puolin antoisa, jälleen kerran näyttelymatkan yhteydessä näimme ja koimme paljon. Oli hienoja maisemia ja upeita nähtävyyksiä, hyvää ruokaa ja juomaa, kommelluksia ja kokemuksia. Ajokilometrejä kertyi 3576, joka ei kuitenkaan hyvin rytmittettynä ja väljällä aikataululla tuntunut mitenkään pahalta. Myös kissat tuntuivat viihtyvän hyvin, sillä heillekin oli varattu riittävästi aikaa vain loikoilla hotelilihuoneissa ja siitä nuo karvaiset elikot nauttivat silminnähden.

Janne

Trakain linna

Maisemia paluumatkalta

SF* Valkotassun Rolle

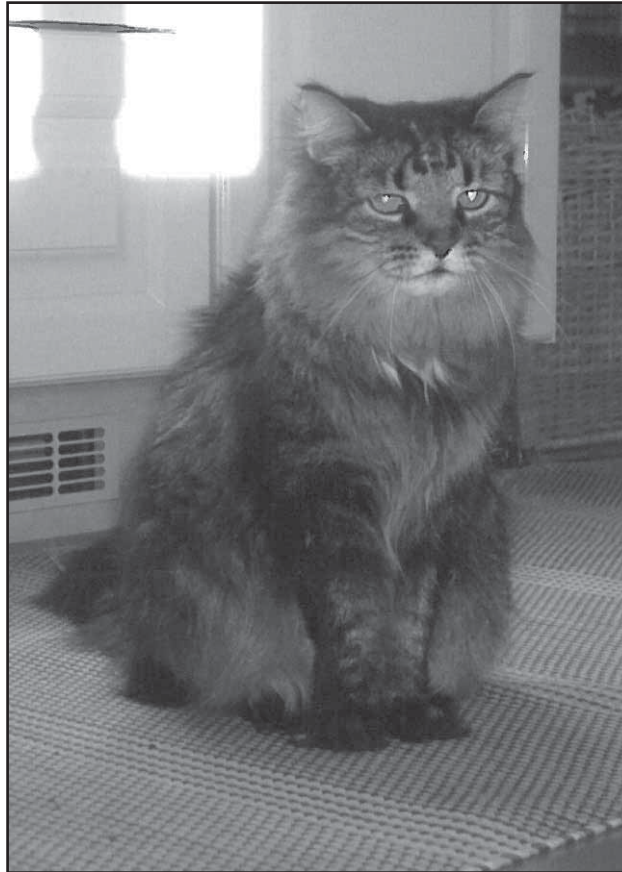
SF* Valkotassun Rolle
13NF Aw
20.8.1990 – 1.7.2006

Rakas mettisherramme Rolle (ruskeatabby / valkea) muutti meille syksyllä 1990. Lähdimme Haukiputaalle katsomaan ainoastaan varaamatonta pentua, joka valitsi meidät välittömästi; kiiptesi touhukkaana pitkin tulevan isäntänsä farkunlahjetta leikkimään takista roikkuvalla narulla ja aikansa touhuttuaan nukahti valitsemansa henkilön kenkään. Olimme myytyjä!

Rolle oli hyvin seurallinen ja ihmisrakas kaveri, ja jos kissan sanotaan olevan viisas, niin Rolle jos kuka sitä oli. Rolle oli oppikirjojen norjalainen metsäkissa, utelias ja rohkea. Näyttelyssä kävimme kerran Rollen ollessa alle vuoden ikäinen, tuloksena EX1. Rolle ei hommasta suuremmin piitannut, joten emme siinä vaiheessa innostuneet näyttelyistä enempää.

Rolle ulkoili valjaissa; niihin hän sopeutui hyvin ja teki mielellään pitkiä tutkimusmatkoja metsiköihin (vaikka kaupungissa asuimmekin), tosin määritellen määränpänsä itse. Mökillä maaseudulla Rolle ylsi toteuttamaan loistavia metsästäjäntaitojaan. Oli mukava napsia hiiriä ja muita vastaavia nelijalkaisia ja kantaa ne mökinportaille näytille. Rolle pääsi muuttamaan rakastamalleen maaseudulle 9-vuotiaana, kun rakensimme talomme mökkitontille. Reviiriä riitti niin pitkälle kuin liekanaru ylsi.

Rolle suhtautui uskomattoman kärsivällisesti ja ihanasti kahteen poikaamme, joista esikoinen syntyi Rollen ollessa 5-vuotias. Vieraita Rolle tuli tervehtimään valikoidusti; vain tietyt ihmiset olivat ansainneet tämän kunnianosoituksen, muut saivat vierailla rauhasa ilman, että herra viitsi vaivautua alasaunan lauteilta, joka oli Rollen suosikkipäiväunipaikka. Saunominen oli yksi Rollen

lempiharrastuksista, samoin automatkailu.

Joskus kotiterassille erehtyi muutama irtokolli, mutta kutsumattomille vieraille annettiin yleensä pikalähtö. Pari kertaa piti käydä upean eläinlääkärimme Riitta-Liisan luona paikattavana, mutta muutoin 15 vuotta kestänyt potilassuhde koostui lähinnä rokotuksista. Kerran, Rollen ollessa 5-vuotias, jouduttiin hoitamaan virtsatiekiviä. Rolle sai elää terveenä ja onnellisena pitkän ja mielestämme hyvän elämän. Vielä keväällä 2006 eläinlääkäri sanoi, että jos kissan ikää ei tietäisi, voisi iästä vähentää viisi vuotta, niin reippaassa kunnossa Rolle oli loppuun saakka. Ilmeisesti sydän ei sitten enää jaksanut

kesän helteitä ja rakas Rollemme nukkui ikuiseen lähes 16-vuoden iässä.

Rollen menetyksen jälkeen emäntä sanoi, että meille ei tule enää koskaan kissaa, eikä ainakaan norjalaista metsäkissaa, koska Rolle oli niinspesiaalitapaus. Muutama viikko näiden sanojen jälkeen olimme Kuopiossa katsomassa aivan ihania mettispentuja, joista Nikke muutti meille syksyllä. No, kahta kissaa meillä ei tule koskaan olemaan yhtä aikaa, sanoi emäntä siinä vaiheessa. Vuosi tämän jälkeen meille muutti 3,5-vuotias "ottopoika" Jesse, mettis hänkin.

Nyt perheessämme siis hallitsevat ihanat kastroattiherramme FIN* PR Cat'omatic Apollo Aureus (as 22) ja FIN* Sannilan Bonaparte (n 09 23). Näyttelyihin ei emäntä

koskaan aikonut kissojaan viedä... Ai niin; Nikke valmistui premioriksi syksyllä 2007 ja Jesse lähtee kokeilemaan näyttelyssä käyntiä Oulussa kesällä 2008. Nämäkin kaverit ulkoilevat vain valjaissa pitkän narun päässä; siitä huolimatta Nikke on jo onnistunut hiirenpyydystämässä, lieneeköhän ilmassa Rollen oppeja?

Rollea suurella rakkaudella muistaen
 Sirpa ja perhe

SF* Valkotassun Rolle Kasvattaja Pirjo Rätty	SF' Jänkkäkissan Kermit	SF* Jänkkäkissan Ransu
	SF' Pikiturkin Pepita	Ch.SF* Valkotassun Satu
		S* Porfyrgårdens Figaro
		Tassemarkens Ginge

Rollen sukupuuta (kuten vanhassa rekisterikirjassa lukee). Sukupuusta kiinnostuneille tarvittaessa lisätietoja kirjoittajalta.

Muistoissa Felicis Solveig De Clarissa

“Hoovi taivaa meni. Hoovi ei enää kipee oo.” Näin totesi pieni tyttäreni, kun hänelle oli selitetty, että Sohvi on nyt kissojen taivaassa ja sen on nyt hyvä olla.

Sohvi rakas, sinua on kova ikävä. Kotiin ja sydämeen jäi tyhjä paikka. Kaipaam sinua, kun rauhallisena hetkenä tulit syliini hurjasti kehräten. Ja sitä, kun kurisit iloisesti leikkiessäsi. Ikävöin kaikkea läsnäoloasi. Sinulla ja minulla oli yhteys, jota ei pysty sanoin selittämään. Turkkisi tuntu tulee viipymään käsissäni vielä pitkään.

Muistan, kun kävimme katsomassa sinua pentuna Sannan luona. Kiipesit syliin raputettavaksi. Olit jo silloin hyvin kaunis kissa. Sanna toi sinut meille vapun korvilla, näin ikkunasta kun sinua kannettiin kanto-kopassa. En tainnut tajuta edes tervehtiä Sannaa, kun hän tuli ovesta sisään kanssasi. Kyykistyin heti ihastelemaan sinua.

Kasvoit, kävit muutamissa näyttelyissä, sait yhden pennut. Muutimme pari kertaa, ja perheeseemme syntyi lyhyessä ajassa kaksi lasta. Elämä rullasi normaalia arkeaan ja talossa riitti touhua. Mutta eräänä aamuna et enää ilmestynytäkään raksukupille. Siitä alkoi vajaan kuukauden kestänyt sairas-tamisesi. Toivoimme ja uskoimme koko ajan sinun toipuvan, mutta eräänä aurinkoisena toukokuun päivänä ei tilanteesta ollutkaan enää paluuta.

Sohvi rakas, toivottavasti saat nauttia kesästä jossain muualla, kun meidän kanssamme et enää tätä kesää ole näkemässä. Nuku

hyvin, ihana kaunis kissakuningattaremmeni, oma tupsukorva pikkuilveksemme.

-Hanna

Sinua jäivät kaipaamaan myös Mikko, Helmi 2,5 v. ja Matias 1 v. Sannalle suunnattoman iso kiitos siitä, että olit mukana Sohvin elämässä sekä iloissa että nyt surussa. Kiitokset myös muille tukijoukoille, jotka ovat jollain tavalla osallistuneet Sohvin matkaan.

Kasvattajan muistelua

Ei ole sanoja, on vain suunnaton tyhjyys. Sohvi on poissa. Kolmas Felicis kissa on matkannut kissojen taivaalle tähdeksi loistamaan. Kasvattajan mietteitä kaksi viikkoa vanhasta Sohvista: iso, leveä rinta, oikea mamman matami. Kaunis ja kiltti kelliä. Sekä ystäväni Virpin jorinoita Sohvista viisi viikkoa vanha: Riiviö! Kehruukone! Kiusaa ja huudattaa kavereita... Vahva, virkeä sosiaalinen sylikissa. Luonne on ihan ehdoton!

Hanna ja Mikko perheineen, kiitos että annoitte Sohville rakastavan ja turvallisen kodin.

Olen avaruuskissan, olen kissa ihmeellinen.

Olen unien, tähtien kissa, tulen takaa pilvien.

Minä rakensin teille talon

jossa paljon rakastetaan.

Nyt takaisin lähdän mutta palaan uniinne toisinaan.

(Kaarina Helakisa: Taivaskissa)

Lämmöllä Sanna ja Tuisku

Sohville, tule uniini, päivieni ajatuksiin jää sydämeeni asumaan.

Kaipaam sinua kaipaam niin, tule meitä tänne katsomaan.

Sohvin tassunjälkeä sydämessä kantaen, Sanna

Felicis Solveig De Clarissa

“Sohvi”

3.2.2002-19.5.2008

Vasemalla: **EC/EP Godfather's Rain Man** (NFO a) valmistui Europa Premioriksi Tampereella 18.5.2008, omistaja Eliisa Malinen, kasvattajat Mari Koski ja Janne Kellari. Oikealla **GIC Norscoon Atlas** (NFO a 09) valmistui Jyväskylässä 17.2.2008, omistaja Lassi Miettinen, kasvattajat Katja ja Tommi Torikka. Kuva: Keijo Penttinen, PS-Studio

GIP SmileTail` s Night Bird, s. 13.02.06

Isä: EP& IC Suvipäivän Ivor NFO ns 09 24, emo: Fin* SmileTail` s Lara Surveyor NFO a 03, om. Veikko Mytty, kasv. Sari Ikävalko
Nagge saavutti Jyväskylässä 7.2.2008 hienosti Grand International Premior tittelin. Ja mitä mukavinta kun Isä ja poika valmistuivat saman päivän ollen kumpikin värin- sekä tuomarin parhaita.
Onnea lffe ja Nagge!

Eurooppa Champion FIN*Tähtitassun PeppiPitkätossu

NFOf0923, Synt. 18.5.2005, Om/kasv. Eila Tähti

Isä: GIP&EC FIN*Tähtitassun Puuha Pete, DSM

Emo: EC FIN*Heinuntuvan Karolina

Kempeleen näyttelyssä 6.7.2008 valmistui Eurooppa Champion arvoon 30. ja 31. Tähtitassun kasvatti.

Rigon päiväkirjasta

Kun tänne Suomeen muutin, en arvannut miten erilaisia töitä pääsen tekemään. Heti alusta asti oli selvää, että yksi tärkeimpiä tehtäviäni on miellyttää emäntää kaikin mahdollisin tavoin. Kehrän ja pusken niin paljon, että kaadun ja emäntää naurattaa.

Usein emäntä ottaa minut mukaansa töihin lemmikkieläinliikkeeseen Kauppakeskus Armadaan. Aluksi se oli vähän tylsää, kun emäntä yritti pitää minua jossain ”näyttelyhäkissä”, mutta vihdoinkin hän sitten ymmärsi, että kun kassapöydälle laittaa pedin, niin makailen siinä rennosti kaikkien siliteltävänä. Välillä, kun aika käy pitkäksi käyn kävelyllä, vaanin hieman kaneja, marsuja ja lintuja. Joskus livahdan kauppakeskuksen puolelle, mutta hyvin hillitysti. Kuulin, että emännän Hessu-koira oli kerran käynyt jopa Rossossa ja S-marketissa ostoksilla, mutta minä en jaksakaan yläkertaan kiivetä, käyn vain Eurokankaan naisia naurattamassa. Välillä meillä on ”toisen” työn puolesta matkapäiviä eli olen työntekijänä myös emännän tukkuliikkeessä. Matkaamme jonnekin päin Suomea ja saan koko päivän syödä Miamor kissanruokia. Noissa päivissä erityisen mukavaa on se, kun saan paljon haleja lapsilta ja ihailua aikuisilta.

Sitten on vielä näyttelypäivät, joista nautin oikein kovasti. Varsinkin, kun pääsen tuomarin pöydälle oikaisemaan itseni ihan kokonaan...Ne näyttelyhäkit ovat aika ahtaita näin komealle ja kookkaalle kollille.

Eräänä aamuna elämässäni tapahtui kummita: emäntä tuli herättämään minut Sylvesterin kinalosta (Hei! Me ollaan VAAN kavereita, vaikka nukutaan kaulakkain) ja taas suunta kohti Helsinkiä. Jatkoin unia vielä autossa omassa pedissäni. Saavuimme KauppakeskusSelloon aamuvarhaisella kahdeksan aikoihin. Sain vähän tutkailla ympäristöä ja venytellä – aika samanlaista kuin emännän kaupassa näkyi täälläkin olevan muuten, paitsi ympärillä pyöri joitain miehiä kameroiden ja ihmeellisten mikkien kanssa. Ja sitten alkoivatkin ihan uudenlaiset työt tosissaan: Ensin minut annettiin kanssänäyttelijälleni Åsalle, joka on Sellon Faunattaren myyjä ja oikein mukava tyttö, (vähän heikko tosin, kun ei jaksanut kannatella minua neljää tuntia, vaikka yritin olla mahdollisimman rento, ettei Åsaa jännittäisi niin paljon). Sitten tuli paikalle vastaanäyttelijättäreni: Mitäh!?!?! Eikö ne tuon kauniimpaa misua minulle löytäneet? Yli satakiloinen, steriloitu, 8- vuotias leonberginkoiranarttu! Huh, no olkooot, mutta pussaamaan en ainakaan rupea. Emäntää jännitti vähän, että miten osaan suhtautua vieraaseen koiraan. Minulle on kuitenkin ihan sama, että onko koira vieras tai oma, 2-kiloinen (kuten kotona) tai 100-kiloinen (kuten tämä)... Eipä nuo haukkuvat ylipäänsä kiinnosta minua.

Sitten alkoivat jotkut ihme kuvaukset – koira juoksutettiin useita kertoja pitkin käytävää. Minä sain olla emännän sylissä ja ottaa vastaan ihailevia huomionosoituksia, kun

käytävälle kerääntyi yleisöä seuraamaan kuvauksia. Vihdoinkin tuli minun vuoroni. Åsa otti minut syliini ja alkoi esitellä Royal Caninin ruokia – apua, Sterilised ruokaa??? – ei minulle, enhän ole vielä edes...no, tiedätte kyllä mitä tarkoitan. Åsan käsi puutui nopeasti ja sain maata lattialla huilaamassa, kun koira taas kuvattiin. Ihmiset ihmettelivät, kun olin niin rauhallinen--no mikäs hätä minulla nyt olisi ollut? Siedin koiraan ihan hyvin, mutta pusuja en tosiaan siltä halunnut – aina kun se käänsi kielenensä minun suuntaani, käänsin määrätietoisesti, mutta hyvin ystävällisesti sen kuonon osoittamaan toiseen suuntaan. Onneksi se ymmärsi vihjeen ja kääntyi suosiolla, ilman että minun olisi tarvinnut kertaakaan edes sähähtää sille. Sitten olikin loppurepliikkien vuoro – aika monta kertaa ne joutuivat kuvaamaan, kun se koira ei meinannut ymmärtää katsoa kameraan silloin, kun MINÄ siihen katsoin! No, viimein se meni purkkiin ja lopputulosta olen saanut ihailla Subtv.lla ja MTV 3:lla - ihan hyvä mainos siitä minun mielestäni tuli ja mielelläni mainostan Faunatarta ja Royal Caninia.

Tästä on nyt poikunut lisää esiintymiskeikkoja, kun tietysti ihmiset haluavat nähdä minut ja saada nimmareita – olen jakanut nimmareita puskemalla otsallani kaikkia halukkaita ja hyvin on tuntunut kelpaavan.

Jos jotakuta nyt huolestaa se, että teen liikaa töitä, niin voitte olla huolettu – emännällä on useampi kissa ja meistä melkein kaikki pääsevät aina kukin vuorollaan töihin ja emäntä huolehtii, että jokaisella on riittävä määrä lepopäiviä viikossa tasapainottamaan elämää. Vaikka mikäs sen mukavampaa kun olla oman emännän mukana työmaallakin. Nyt vain odottelen kutsua Hollywoodiin ja Oscar-gaalaan!

Ai niin, unohdin mainita, että minulla on vielä yksi työ, jonka olen nyt ehkä oivaltanut. Se kumma tunne, joka on tykittänyt rinnassani – olen vihdoinkin ymmärtänyt muuttaa sen teoiksi. Minulla on useita ihania naisia haaremissani!

Terveisin Rigo

Kuvassa GIC S*Isigårdens Rigoletto NFO ns 09 22 Faunattaren ja Royal Caninin tv-mainoksen kuvauksissa. Kuva: Tuotantoyhtiö Mediatalli Oy

Suuri kissapersoona Essi
on poissa - ja sen huomaa

Kun lauantaisin tulimme kaupasta ja laskimme ruokakassit lattialle, Essi tömisteli yläkerrasta tassut kopisten. Sitten hän ryhtyi puskemaan kasseja, eikä siitä ollut loppua tulla. Usein urakka oli sen verran vaativa, että lopulta kissa kellahti kyljelleen huilimaan, katseli meitä ja kysäisi, että kaipa kasseissa on jotain hyvää minullekin.

Kun Sini, Essin emäntä, tuli töistä kotiin, Essi hoiti taas velvollisuutensa. Nyt hän tepsutteli alas puskemaan ja kyhnyttämään emäntänsä työkasseeja, usein uuvuksiin asti.

Mutta Essin päivittäiset työrutiinit alkoivat jo viimeistään varttia vaille kuusi. Hieman ennen herätyskellon pirahdusta Essi hyppäsi sänkyyn, asettui Sinin rinnoille ja alkoi pontevan polkuhieronnan. Kun Essi oli vakuuttunut herätyksen onnistumisesta, hän hyppäsi yöpöydälle puskemaan varmuuden vuoksi herätyskellonkin kumoon. Essi puuhasi, selitti, kurnutti ja välistä marmatti monesta asiasta. Jos pölynimuri oli käynnissä ja Essillä sattui olemaan ilmoitusasioita, sen myös kuuli. Essi korotti ääntään niin paljon, että se kantoi imurinkin desibelien yli.

Kaikki tämä on enää vain muistoissamme. Essi jätti meidät ihmiset ja kissakaverinsa EC Felicis Cleopatran (Petra) 18.4.2008 äkkiarvaamatta. Tosin Essin poismenoon olimme jo osanneet jotenkin varautua, sillä vuoden vaihteen jälkeen terveydentilassa tapahtui ratkaiseva käänne. Vuosia sitten todettuun sydänlihaksen rappeutumaan ei enää lääkkeitäkään tehonnut, mutta lopulta munuaisten ja maksan toiminnan romahdus veivät meiltä loistavan kissapersoonan.

Essi syntyi Tampereella, mutta nuorena neitinä hän vaihtoi omistajaa ja siirtyi Viipuriin jatkamaan lupaavaa näyttelyuraansa. Se kuitenkin katkesi Essin uuden omistajan vakavaan sairastumiseen ja sittemmin kuolemaan. Niinpä Viipurista viestitettiin Tampereelle, että jos suinkin voitte, hakekaa

Essi huolehti Petrasta kuin omasta pennustaan, hoiti, hoivasi ja varjeli "pienokaistaan".

Essi takaisin Suomeen! Näin tehtiin. Pitkän, uuvuttavan ja vaiherikkaan noutomatkan jälkeen kotimme ilmestyi eräänä toukokuun aamuyönä 1999 väsynyt matkalainen lähes paniikissa ihmettelemään, että mikä maa, mikä kieli! Parin, kolmen viikon kotouttamisen jälkeen Essi alkoi luottaa uuteen isäntäväkeensä ja osoitti vakuuttavasti, että tämä pää kyllä kestää isotkin myllerrykset.

Essi kävi näyttelyissä IC-arvoon saakka. Kun uuteen kotiin sitten tuotiin Ruokolahdelta kolmikuukautinen Petra-pentu, aluksi Essi suhtautui tulokkaaseen vähintään epäluuloisesti, ellei vihamielisesti. Mutta ei hätää. Jo muutaman viikon totuttelun jälkeen Essi hoksasi, että tuossahan on minulle oman pentu, vieläpä ilman synnyttämisen vaivoja! Olihan se jatkossa varsin hellyttävää katseltavaa: Essi hoivaamassa kaksivuotiaasta Petraa, ja tämä puolestaan imemässä Essin vatsaa kuin aidon luomuravinnon huumassa.

Sairaudetkaan eivät pystyneet nujertamaan Essin persoonaa. Hänen psyykinen kuntonsa, ilmeikkyytensä, sosiaalisuutensa ja vastuuntuntonsa säilyivät entisellään lähes

viime metreille. Vaikka sydän oli useasti pettänyt, Essi vaan kellahti kyljelleen, huilasi tovin, ja taas mentiin. Silmien pilke kertoi, että ei tässä hätää, kyllä minä pärjään.

Tunnettu kissatuomari Albert Kurkowski luonnehti Essiä yleisarvostelussaan: "Very nice temperament". Jette-Eva Madsen puolestaan kirjoitti: "Funny personality".

Siinä onkin hyvin osuvat kommentit. Me saimme nauttia Essin loistavasta persoonasta melkein yhdeksän vuotta. Nyt olo on tyhjä, ja väliin tuntuu, että kotikin on tyhjä.

Petra on aina ollut hiljainen kissa, ehkä osin siksi, että Essi hoiti puhe- ja ilmoitusasiat. Nyt Petran on ollut pakko harjoitella kissan perusviestintätaitoa, sitä naukumista.

Kaiken katoavan keskellä yksi on varmaa: suuret kissapersoonat eivät unohdu koskaan. Ja toinen on se, että kissojen tähtitarhassa on nyt uusi loistava jäsen.

Juhani Heikkilä
Sinikka Martikainen

Sinustako kasvattaja?

Hyvin monesti kuulee ihmeteltävän, että miksi kasvattajat eivät halua myydä tai vähintään suhtautuvat epäluuloisesti pennunostajaan joka haluaa ostaa naaraskissan ja mahdollisesti suunnittelee "teettävänsä pennut". Usein epäillään, että kasvattajat olisivat kateellisia siitä, että eivät itse saa enää pentujaan kaupaksi. Näinhän asia ei kuitenkaan ole.

Ensinnäkin pentujen teettämisellä (jos ne yhdet pennut...) ja kasvattamisella on suuri ero. Jos oikeasti haluaa kasvattajaksi, on vastattava "kyllä" ainakin seuraaviin kysymyksiin.

Onko sinulla riittävästi aikaa?

Onko sinulla sellainen työ, että voit tarvittaessa olla pois, kun emo ja/tai pennut vaativat hoitoa? Synnytykset eivät aina käynnisty tiettyyn kellon aikaan, saatikka että pennut saataisiin alulle lähellekään kesälomia. Pahimmassa tapauksessa emo menehtyy ja pennut tarvitsevat usean viikon ajan hoitoa 24 tuntia vuorokaudessa. Onko sinulla mahdollisuuksia tähän?

Onko sinulla riittävästi rahaa?

Kasvatuskäyttöön tarkoitettua hyvälaatuista pentua ei saa halvalla. Pennun hoitamiseen ja ruokintaan täytyy erityisesti paneutua ja

laadukas ruoka maksaa. Kissan testaaminen ennen astutusta maksaa: Felv-, FIV- ja veriryhmätestit 100-200€, HCM-testi 130-200€ ja niitä ei tehdä läheskään joka paikkakunnalla. Jos astutus ei onnistu ensimmäisellä kerralla, vaatii uroksen omistaja todennäköisesti Felv ja FIV - testit uusittavaksi. Kollia saa harvoin lainaan aivan suositushinnoilla eli astutusmaksu/pentu voi hyvinkin olla 100 € tai enemmänkin + matkat + mahdolliset "turhat" matkat, jos kissa ei tulekaan kantavaksi ensimmäisellä yrityksellä. Synnytykset eivät aina suju normaalisti, keisarinleikkaus päivystyksessä voi maksaa yli 500 euroa. Normaalistikin se maksaa noin 200 euroa. Pentujen ruuan ja hiekan kulutus 12 ensimmäisenä elokuukautena.

EP FIN*Suvipäivän Ivor NFO ns 09 24, s.7.10.2004

Isä: GIP&EC&SW-03 S*Trollgumman`s Vigge Vildbatting, DM NFO ds 09 22, emo: CH Fin* Suvipäivän Epona, DM NFO n09 om. Veikko Mytty, kasv. Suvi Sippola

Suvipäivän Ivor tuttavallisesti Iffe saavutti Eurooppa premior tittelin Jyväskylässä 17.2.2008!

Ivor on ensimmäinen rotukissani, jonka kanssa aloittelin rotukissaharrastusta. Näyttelyissä Ivor on menestynyt tosi hyvin. Ivor ei ole kertaakaan hävinnyt yhtään sertiä uransa aikana. Ja lisäksi Ivor on ollut 13x värin paras, 11 x tuomarin paras, 2x paras vastakkainen sukupuoli ja kerran kategorian paras kastratti. Vaikka korkein luokka on nyt saavutettu, niin Ivorin näyttelyura tulee edelleen jatkumaan.

Kuva: Keijo Penttinen, PS-Studio

mäisen viikon aikana on valtaisa ja myös emo tarvitsee ravitsevampaa ruokaa jo tiineysajasta alkaen. Pennut tulee rokotuttaa kahdesti ja myös mikrosirutus suositellaan tehtäväksi. Tämä maksaa useita satoja euroja/rokotuskerta. Säännölliset loishäädöt on tehtävä koko pentueelle ja samassa tilassa asuville muille kissoille. Pennut voivat myös sairastua ja vaativat tällöin eläinlääkärinhoitoa ja mahdollisesti kalliita erikoistutkimuksiakin. Pennut tarvitsevat erilaisia tarvikkeita: useampia vessoja, kiipeilypuita, petejä, leluja jne.

Onko sinulla riittävästi tilaa, että emo saa oman rauhallisen sopen, jossa hoitaa pentujaan mahdollisesti erossa perheen muista lemmikeistä aluksi?

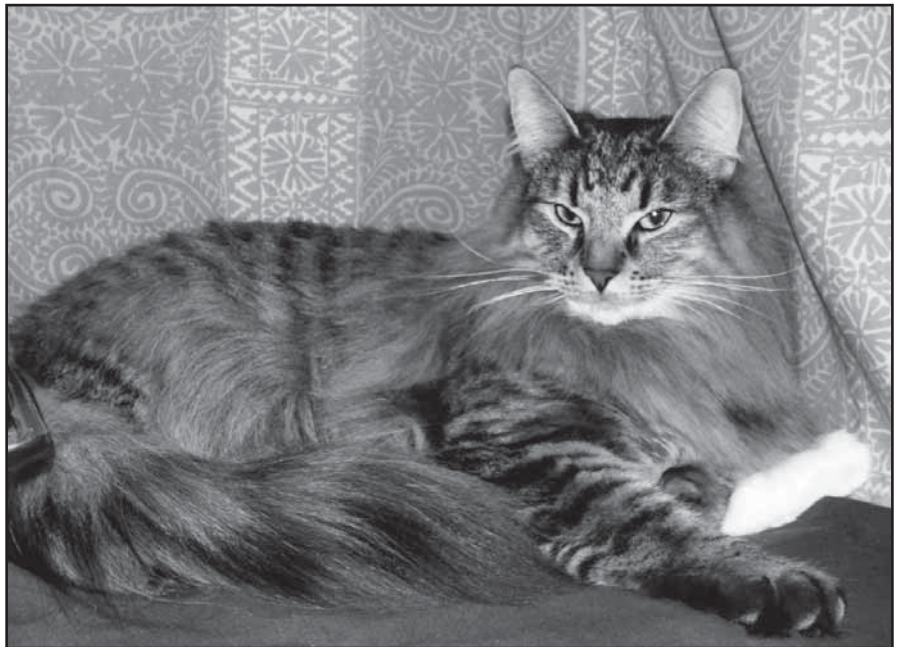
Onko sinulla riittävästi tilaa, että pennut saavat leikkiä ja riehua kehittyäkseen normaalisti?

Onko sinulla riittävästi innostusta ja aikaa käyttää kissojasi näyttelyissä? Jos lähtökoh- tana on se, että kunhan nyt saadaan se excellent-tulos ja sitten kasvatetaan, niin se ei suinkaan ole rodunjalostusta. Tarkoitushan olisi koko ajan pyrkiä kohti täydellistä kissaa eli rotumääritelmän mukaista, tervettä ja hyväluonteista.

Onko sinulla kiinnostusta hankkia tietoa kissan genetiikasta, terveydestä, sairauksista, synnytyksestä, kehityksestä? Ei riitä, että osaa asioita riittävästi itseään varten, kasvattajan pitää osata vastata myös pen- nunostajien kyselyihin.

Oletko valmis elinikäiseen vastuuseen? Kisset ovat kuin lapsia, sillä erotuksella, että ne eivät koskaan kasva aikuisiksi. Ne eivät osaa laittaa itselleen ruokaa eivätkä siivota. Kasvattajana olet vastuussa myös kaikkien kasvattiesi elämästä, et enää vain omista kissoistasi.

Oletko valmis pitämään jokaisen pennun itselläsi joka syntyy? Pahimmassa tapauksessa kukaan ei halua ostaa yhtään pentua juuri siitä yhdistelmästä. Jos myy pennut "alehintaan", niin siinä tekee todella huonoa

Hopeahännän Kaunis Klaara NFO f 23 valmistui Premioriksi 16.2.2008 Jyväskylässä
emä: IP&EC May Gamgee Felis Audax NFO g 23
isä: EC Eirikr Hopeahännän Viking*UA
kasvattaja: Sari Sinkko
omistaja: Annukka Laitinen

FIN*Abeona's Saga (NFO f 09) valmistui Grand International Championiksi 5.4.2008.
Isä: IP&EC FIN*Kalabalik Aiakos af HG
emo: IC FIN*Lioneye's Athene
kasvattaja: Marja ja Toni Ala-Piirto
omistaja: Minna Viljanen
kuva: Toni Ala-Piirto

mainosta koko rotukissakasvatukselle.

Oletko valmis seuraamaan pentujen kehitystä ja ottamaan ne takaisin, jos uudessa kodissa tulee ongelmia tai he eivät ole tyytyväisiä kissansa?

Oletko valmis pahimpaan mahdolliseen? Kissasi ja kaikki pennut voivat menehtyä synnytykseen tai jälkikomplikaatioihin.

Jos kaikki yllä mainittu on sinulle selvää, niin silloin et ole ryhtymässä kasvattajaksi ruusunpunaisin lasein varustettuna, vaan realistiselta pohjalta. Usein kasvatusta ei pitäisi aloittaa elämän ensimmäisellä kissalla, vaan kokemusta eläinten hoidosta olisi hyvä olla jo ennestään. Tämä on tietysti yksilöllistä, yleistää ei voi. Harrastuksen voisi aloittaa esim. kastraattinäyttelykissalla ja kun sen on sitten käyttänyt titteliin, joka vaatii useampia ulkomaan matkoja, niin sitten ehkä tietää onko kiinnostusta ja intoa oikeasti riittävästi. Mielestäni näyttelyt ovat kasvatajalle ehdottomasti ”pakollisia”, koska siellä näkee erilaisia rodun edustajia ja voi verrata omia kissojaan niihin ja tätä kautta nähdä, että mitä asioita omaan kasvatukseen tulisi hakea.

*In Memoriam rakas kissaystävämme
EP MoonCat's Andiamo, ”Antti”
9.1.1992-27.3.2008*

*Anttia ikävöiden
Sari ja perhe sekä
SmileTail's kissalan
karvaiset ystävät*

Vapaana juoksevat kissat vähenevät toivotavasti pikkuhiljaa ja rotukissoja ostetaan yhä enenevässä määrin. Siksi onkin hyvä, että harrastuksen pariin tulee myös uusia kasvattajia, jotka toivottavasti suhtautuvat vakavasti harrastukseensa. Vakavasti tarkoitan nimenomaan suhtautumista kissojen terveyteen ja hyvinvointiin – näyttelyt ja kilpaileminen voisivat sitten olla se vähemmän vakava puoli harrastuksessa.

Kasvatus antaa monia ilon hetkiä, mutta myös monia surun ja menetyksen kyöneitä voi joutua vuodattamaan ja siihen pitää olla varautunut.

-Sari Sinkko-

Siitosurokset

Astutusmaksuun vaikuttaa isän arvo.

Ensimmäinen pentu, kun isä on:

DM 145 eur, EC 130 eur, GIC 115 eur

IC 100 eur, CH 85 eur, ei titteliä 70 eur

kaikki muut pennut ovat 70 eur/pentu.

Yhdistys ei määrrä hintoja, vaan jokainen siitosuroksen omistaja määrittelee astutusmaksut parhaaksi katsomallaan tavalla. Asia kannattaa sopia etukäteen ja siitä on syytä tehdä kirjallinen sopimus.

EC Vipmill's e-Male

NFO n, musta
Isä: IC FIN* MoonCat's Knockout Kid (a)
Emo: N* Juvel's Alvild (n 09)

White cats can't jump! Musta herrasmies Kanta-Hämeestä etsii päiväkahviseuraa sievistä norskineidoista. Tyytyväisyys ja vaihtelo taataan. Yhteys palveluskunnan kautta. FeLV-neg, FIV-neg ja sienet neg, veriryhmä A.

Mari Mälkki
Tanhukatu 1A1, 13100 HML
<http://www.karvanaaman.fi>
mari@karvanaaman.fi

IC Marmatin Armas

NFO n23, ruskeatiikeri
isä: Marmatin Wise Wilbur (d 09 24)
emo: Marmatin Tihti (n 23)

Viriili ja lupaava nuorimies etsii tytötsuuraa. Kookas, lihaksikas, suoran profiilin sekä hienon luonteen omaava hurmuri poika. FeLV- ja FIV- vapaa ja veriryhmä A.

Anu Kovanen
Seinäjoen
050-402 3919
<http://armas.aka.tikru.googlepages.com>
anu.kovanen@suomi24.fi

Lemmikkinä kuuro kissa

Lennyn pentuaika

Lenny (Fin*Snowmate's Aidan Shaw, NFO w) syntyi 6 pennun pentueen kuopuksena 28.2.2007. Hän oli myös kooltaan pentueen pienin vain 92 gramman syntymäpainolla, mutta silti hänestä on kasvanut oikein ko- mean kokoinen kissaherra.

Pentuaikana hän oli täysin normaali kissan- pentu, eikä kuuroutta oikeastaan erottanut millään tavalla. Lenny osasi "kopioida" mui- den pentujen käytöstä ja reagoida asioihin samalla tavalla kuin muutkin, vaikka ei oikeasti kuullutkaan, että mitä ympärillä kulloinkin tapahtui. Koitimme monenlaisia kotitestejä, mutta mikään niistä ei aukot- tomasti osoittanut kuuroutta tilanteessa, jossa muut pennut olivat läsnä. Kuurous tuli päivänselvästi esiin ainoastaan imuroides- sa—koko muu pentue inhosi imuria kaikes- ta sydämostaan, mutta Lenny juoksi jo tässä vaiheessa imurin perässä tassuttaen letkua koko ajan. Hän saattoi myös unohtua yksin uinumaan johonkin rauhalliseen paikkaan muiden pentujen reuhatessa ja kolistessa lähistöllä.

Lennyn erikoispiirre pienenä oli aivan us- komaton kiinnostus televisiota kohtaan. En ole ikinä nähnyt pennun osoittavan vastaa- vaa mielenkiintoa telkkariin. Pieni valkoinen poika saattoi istua napottaa pitkiä aikoja television edessä tuijottamassa jääkiekon MM-kisoja. En tiedä, että liittyikö asia kuu- loon, mutta Lenny tuntui saavan televisiosta irti jotain sellaista, jonka päälle muut eivät ymmärtäneet. Lenny on toistaiseksi ainoa meille syntynyt kuuro pentu, joten minulla ei ole vertailukohtaa tähän asiaan.

Kodin löytäminen kuurolle kissalle tuntui alkuun hyvin haastavalle. Jotenkin tuntui siltä, että asetimme "hyvän kodin kriteerit" poikkeuksellisen korkealle Lennyn kohdalla. Onneksi Lennylle löytyi hyvä koti tuttujen kautta—kiitokset Sinille ja Samille hyvän kodin tarjoamisesta Lennylle!

Turo Häkämies

Lenny 3 kk, kuva: Erica Packalén

Lennyn tarina - Arkielämää kuuron kissan kanssa

Kuullessani Snowmate's - pentueen jäljellä olevasta kuurosta, valkoisesta pienokaisesta, äidinvastoni heräsivät oitis. Kun kuvit- telin pienen, lumipallomaisen untuvakis- savauvan ilman uutta kotia, sydämeni sul- i heti, emmekä mieheni kanssa epäröineet hetkeäkään ottaa yhteyttä kasvattajiin. Kuurous ei meitä pelottanut, päinvastoin se vain herätti empatiamme ja halusimme an- taa pennulle mahdollisimman hyvän ja tur- vallisen kodin. Totta kai mielessämme pyöri kysymyksiä, "mitä, jos kissa on kovin pelokas tai jos hän ei kuulon puutteen vuoksi opi tun- nistamaan meitä?", mutta missään nimessä emme ajatelleet, että kissa joutuisi kärsi- mään kuuroudestaan. Ja tullessaan taloon pieni Snowmate's Aidan Shaw osoitti oitis- nuo vähäiset ennakkoluulot täysin turhiksi. Kasvattajat olivat meille ennestään tuttuja ja tiivis yhteydenpito helpotti uuden vauvan kotiutumista. Saimme myös heiltä apua mieltämme askarruttavissa kysymyksissä.

Aidan, jonka sitten ristimme kotoisemmin Lennyksi, sopeutui uuteen kotiin ilmiö- mäisen hyvin ja oli alusta alkaen iloinen, reipas ja rohkea pikku kehrääjä. Kuuroutta Lennystä ei päällepäin huomaa, vaan poju on hyvin eläväinen ja korvat liikkuvat täysin luonnolliseen tapaan. Lenny niin sanotusti kuulee tassuillaan ja nenällään. Tunto-, haju- ja näköaisti korvaavat puuttuvan kuulon ja tuntuvat vahvistuvan entisestäänkin yhden aistin puuttuessa. Lenny ei myöskään ole mykkä, vaan oikein puhelias herra. Lenny osaa maukumalla kertoa toiveistaan aivan kuten normaalisti kuulevatkin kissat. Len-

ny on hoksannut, että reagoimme hänen maukumiseensa, vaikkei hän itse kuulekaan omaa ääntään. Poju on jopa oppinut koliste- lemaan tassullaan ruokakuppia, jos ruokaa ei muuten ala kuulua.

Välillä olen oikein hymähdellyt, että kuurous taitaa olla Lennylle toisinaan jopa onni--ei- pähän tarvitse kuunnella joutavaa melua tai pelätä kovia, mutta vaarattomia ääniä. Esi- merkiksi pölynimuri on Lennyn paras kaveri ja poju onkin innokas apulainen siivouspäi- vinä. Hän kipittää aina imurin perässä ym- päri asuntoa "häiriten" siivoajaa parhaansa mukaan. Myöskään mieheni kitaransoitto- harrastus ei häiritse Lennystä, vaan hän "tree- naa" innokkaana mukana, kun taas toiset kissat juoksisivat luimistellen sähkökitaran ääntä karkuun. Matkustaminenkin on suju- nut erinomaisen hyvin, kun liikenteen äänet eivät häiritse ollenkaan. Junassa/bussissa onkin kiva nousta sylissä penkille ja katsella ikkunasta ohi kiitäviä autoja. Junassa tapaa usein myös kivoja eläinkavereita ja koirat- kaan eivät ole ollenkaan pelottavia, kun ei kuule niiden haukuntaa.

Luonteeltaan Lenny on iloinen, sosiaalinen ja hyvin rohkea. Hän on elämänsä tyytyväi- nen, rennon letkeä pikkuvekkuli. Lennyllä on suuri sydän ja hän osoittaa meille mielellään hellyyttään. Vieraita kohtaan hän on hiukan pidättyväisempi, joskin kaikille superystä- vällinen. Varsinkin pienempänä Lennyllä oli tapana kehrätä kovaa ja koko ajan, jo en- simmäisenä päivänään uudessa kodissaan pentu alkoi purisemaan alle kymmenessä minuutissa.

Lenny on löytänyt yhteisen kielen myös mui- den kissojen kanssa. Ilmeet ja eleet nouse- vat siinä kuuloaistia tärkeämmäksi. Lenny on tavannut muita kissoja muun muassa mummolassa, jossa asustaa kaksi isoa maa- tiaiskolliä. Tavatessaan kissakaverit ensim- mäisen kerran Lenny oli aivan haltioissaan ja pikkuisen pitelemisessä oli oikein työtä, sillä vanhemmat kolli eivät ihan tuosta vain hyväksyneet uutta tulokasta reviirilleen. Kis- soista säyseämpi, Retu, oikein pelkäsi pientä karvapalloamme, ja kylän kunkku, Rolle, ei

sietänyt kaupunkilaiskissaa silmissään. Lenny oli täysin ihmeissään kun ei saanutkaan oitis leikkiseuraa. Pikku hiljaa kollit alkoivat sulattaa tilannetta yhä paremmin, kun huomasi, että Lenny tulee aina mukamme kyläreissuille. Vaikkakaan kolleista ylpeämpi, Rolle, ei välitä Lennyn seurasta vielä tänäkään päivänä, mutta leppoisampi Retu hyväksyi Lennyn kaverikseen heti, kun ymmärsi ettei pientä karvarullaa tarvitsekaan pelätä.

Helmikuussa 2008 Lennylle koitti suuri onnenpäivä--hän sai täyspäiväisen leikkikaverin, kun puolitoistavuotias itämainen lyhytkarva Oiva saapui talouteemme. Lenny on aina ollut hyvin sosiaalinen ja ystävällinen tapaus ja Oiva osoittautui onneksi samanmoiseksi. Kollien tutustuminen sujui alun pienen, perinteisen "kukkotappelun" ja uhittelun jälkeen yllättävän leppoisasti. Kisut nauttivat toistensa seurasta, ja oli hämmästyttävää huomata, kuinka he kiintyivät toisiinsa niin nopeasti. Nykyisin arkipäivät rullaavat rennon leppoisasti, välillä kisut painivat leikkisästi ja jahtaavat toisiaan vuorotellen ja sitten leikin päätteeksi nukkuvat kylkikyljessä ja toisiaan pesten. Ja jos toinen katoaa näkyvistä alkaa pian hätäinen moirunta.

Lenny on selkeästi ottanut "isoveljen" roolin Oivan taloon tulon jälkeen, vaikka Oiva onkin Lennyä puolivuotta vanhempi. Oiva on itämaiseen tapaan superleikkisä ja aktiivinen, joten jopa Lenny meinaa välillä mennä pyöräryksiin ikiliikkujan kanssa ja tyytyäkin toisinaan seurailemaan kaverin touhuja kiipeilytelineensä päältä. Oiva on siis tuonut Lennylle hänen kaipaamaansa "actionia" ja päinvastoin. Kissojen väliset leikit ovat tosiaan ainutlaatuisia, eikä Lenny oikeastaan enää malta meidän ihmisten kanssa kama-lasti leikkiä, kun kaverin kanssa on niin kivaa. Oiva näytti hoksaavan Lennyn kuurouden todella nopeasti ja alkoi kiertää hänen eteensä tullessaan juttusille. Hän ilmeisesti huomasi kaverin aina säpsähtävän takaapäin lähestyttäessä. Eikä Lenny kuuroutensa puolesta ole ikinä muutenkaan jalkoihin jäänyt, enkä oikeastaan ole keksinyt mitään muutakaan erityistä haittaa, jota Lennyn kuuroudesta arkeemme koituisi.

1-vuotias herrasmies

Lenny on tietysti ehdottomasti sisäkissa, sillä kuuro kissa olisi vapaana ulkona liikkeessaan alttiina lukuisille vaaroille. Asunnossamme on tehty tiettyjä turvavarusteluja (tuuletussikkuna on muun muassa verkotettu), jottei kisu vahingossakaan pääse yksin ulos. Lenny nauttii kävelylenkeistä valjaissa ja tässä hommassa kuuroudesta on suorastaan etua. Autojen ja kaupungin äänet eivät pelota olenkaan ja teemme toisinaan pitkiä tutkimusmatkoja. Lenny onkin saanut lisänimen "agentti", koska ulkoillessamme hän kävelee aina pienissä pätkissä, talon kulmalta toiselle ja tarkkailee ensin huolellisesti kulman takaa ympärilleen, ennen kuin jatkaa matkaa. Tämä herättää myös kanssaihmisissämme hilpeyttä, ja useat ohikulkijat pysähtyvät juttelemaan ja rapsuttamaan kissaa ja siitäpä pikkuherra vasta onkin mielissään.

Tapakasvatukseen meni enemmän aikaa, kun tuo viittomakieli ei kisulta oikein luonnistu. Kuten kaikkien kissanpentujen kohdalla, kärsivällisyys on kuitenkin ollut avainsana. Lennys osaa kyllä lukea eleitämme ja päinvastoin. Olemme käyttäneet joitakin käsimerkkejä, esimerkiksi kieltäessämme tai yllättäessämme herran pahanteosta--heristämme sormeja tai lyömme kämmeniä yhteen ja nämä merkit ovat menneet perille. Myöstömistely ja kopistelu toimivat kommunikatiivälaineena, koska Lenny aistii todella herkästi maan värähtelyt. Välillä olemme miettineet, että kuuleeko poika sittenkin, kun hän usein hoksaa naapurien tömistelyt rappukäytävässä ja juoksee uteliaana ulko-ovelle. Ikkunasta päivystäminen on Lennyn lempipuhua, ja ennen Oivan tuloa Lenny odotteli lähes poikkeuksetta iltapäivisin meitä töistä/koulusta kotiin nenä ikkunassa ja meidät nähdessään juoksi kärppänä eteeseen vastaan.

Tällaista arkea meillä siis vietetään kuuron kissan kanssa.

Lenny, Oiva ja kotiväki toivottavat hyvää ke-sää kaikille Mettiksien lukijoille!

Sini Nykänen

*Lenny+Oiva
Itämaista ja norjalaista ystävyyttä*

PENTULISTA 17.7.2008

Kissanpennun alin luovutusikä on 12 viikkoa!

Rotukissalla on aina luovutushetkellä rekisterikirja!

Listalla julkaistaan vain FIFe-kasvattajien FIFe-rekisteröityjä pentuja. Kasvattajalla on oltava voimassaoleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe-yhdistyksen kanssa (Suomessa SRK) ja heidän täytyy kuulua kotimaansa FIFe-yhdistykseen.

Pentulista ajankohtaisine tietoineen löytyy osoitteesta www.norjalainenmetsakissa.fi

SILK-SIGRID'S

Sari Soininen, Oulu, +358-50-414 2758

Synt: 11.07.2008, luovutus aikaisintaan: 03.10.2008
- sinivalkea (NFO a 09), uros, näyttelytasoinen
- sinikilpikonnan valkealla (NFO g 09), naaras, näyttelytasoinen
- sinikilpikonnan valkealla (NFO g 09), naaras
- sinikilpikonnan valkealla (NFO g 09), naaras, näyttelytasoinen
Isä: GIC S*Drakborgens Torsten Turifax af Tuss (NFO e)
Emo: GIC Fin* SmileTail's Linda Victory (NFO a 03)

DUNDERKATTENS

Monica Lundqvist, Jakobstad, +358-6-724 6182, +358-50-592 1097

Synt: 08.07.2008, luovutus aikaisintaan: 30.09.2008
- valkoinen (NFO w), uros
- valkoinen (NFO w), uros
Isä: IC FIN*Dunderkattens Pongo (NFO w 61)
Emo: FIN*Bifrost's Esmeralda (NFO g 09 22)

BREAKBEAT'S

Minna Koivuniemi, Tampere, 0405047578

Synt: 05.07.2008, luovutus aikaisintaan: 27.09.2008
- cremetäplikkäs/valkea (NFO e 09 24), uros
- cremevalkea (NFO e 09), uros
- kilpikonnan hopeatäplikkäs/valkea (NFO fs 09 24), naaras
- cremetäplikkäs/valkea (NFO e 09 24), uros
- kilpikonnan/valkea (NFO f 09), naaras
Isä: IC S*Drakborgens Nimrod Åskboll (NFO ns 09 24)
Emo: FIN*Nalle-Puhin Minni Hiiri (NFO e 09)

DUNDERKATTENS

Monica Lundqvist, Jakobstad, +358-6-724 6182, +358-50-592 1097

Synt: 04.07.2008, luovutus aikaisintaan: 26.09.2008
- valkoinen (NFO w), naaras
- valkoinen (NFO w), uros
- sinihopea(tiiikeri)valkoinen (NFO as 09 (23)), naaras
- musta (NFO n), naaras
Isä: CH FIN*Pikkumetsän MassaMake (NFO as 09)
Emo: FIN*Marmatin Giselle (NFO w 61)

HEINUNTUVAN

Sirpa Selin & Teppo Eloranta, Helsinki, +358-45-638 7138, +358-40-730 4242,

Synt: 25.06.2008, luovutus aikaisintaan: 17.09.2008
- punatabby/valkea bicolor (NFO d 03 22), uros
- ruskeatabby/valkea (NFO n 09 22), naaras
- ruskeatabby/valkea bicolor (NFO n 03 22), uros
- kilpikonnan/valkea (NFO f 09), naaras
Isä: EC FIN*Tähtitassun Ritiririlla, JW (NFO n 03 24)
Emo: EC FIN*Heinuntuvan Sophia (NFO f 09)

NORLEON

Minna Viljanen, Mäntsälä, +358-400-469461

Synt: 22.06.2008, luovutus aikaisintaan: 14.09.2008
- ruskeatiikeri/valkea (NFO n 09 23), uros
- punatäplikkäs/valkea (NFO d 09 24), naaras
Isä: CH FIN*Leoline Karibian Aurinko (NFO d)
Emo: CH N*Lindbrekkas Shamicka (NFO f 03 22)

CHAOTIC

Susanna Kontio, Tampere, 040-586 2732

Synt: 18.06.2008, luovutus aikaisintaan: 10.09.2008
- creme (tiikeri)/valkea (NFO e 09 (23)), uros
- sinitiiikeri (NFO a 23), uros
- sinitiiikeri/valkea (NFO a 09 23), uros
- ruskeatiikeri (NFO n 23), naaras
- sini(tiiikeri) harlekiini (NFO a 02 (21)), naaras
Isä: GIC N*Fodnaheia's Kirez (NFO n 09 22)
Emo: Chaotic Sidewinder (NFO g 09)

NINATTE'S

Nina Määttä, Nokia, +358-40-739 1918

Synt: 15.06.2008, luovutus aikaisintaan: 07.09.2008
- punatäplikkäs/valkea (NFO d 09 24), Uros
- cremehopeatäplikkäs/valkea (NFO es 09 24), uros
Isä: Puma av Skara Brae*CH (NFO ns 09 23)
Emo: FIN*Dunderkattens Frigg Asgård (NFO f 09)

RAZAWILL'S

Minna Viero, Laihia, 0400-868337

Synt: 07.06.2008, luovutus aikaisintaan: 30.08.2008
- kilpikonnan/valkea (NFO f 09), naaras
- kilpikonnan/valkea (NFO f 09), naaras
Isä: EC Deimos ChrisCraft Sportsman (NFO d 09 22)
Emo: CH Vipmill's Explain (NFO n)

KARVANAAMAN

Mari Mätkki, Hämeenlinna, +358 40 510 2392

Synt: 04.06.2008, luovutus aikaisintaan: 27.08.2008
- kilpikonnatabby/valkoinen (NFO f 09 22), naaras
- kilpikonnatiiikeri/valkoinen (NFO f 09 23), naaras
- sinitiiikeri/valkoinen (NFO a 09 23), uros
- ruskeatabby/valkoinen (NFO n 09 22), uros
Isä: Chakin Bertie (NFO e 09 22)
Emo: EC Kehräjän Siiri (NFO n 09 23)

DEEAMORE

Janna & Matti Huolman, Vantaa, +358-50-487 7191

Synt: 03.06.2008, luovutus aikaisintaan: 26.08.2008
- ruskeatabby (NFO n 22), uros
- ruskeatiikeri/valkoinen (NFO n 09 23), uros
- ruskeatiikeri/valkoinen (NFO n 09 23), naaras
- ruskeatiikeri (NFO n 23), uros
Isä: GIC S*Laterna Magica's Sleeping Bag (NFO n 09 24)
Emo: FIN*Deeamore Noraina Nesree (NFO n 09 23)

Yhdistyksen pentulista & kasvattajaruudut

Yhdistys noudattaa FIFe:n ja SRK:n sääntöjä (Yhteistyösopimus/SRK).

Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe-kasvattajien FIFe-rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe yhdistyksen kanssa.

Kasvattaja voi tilata kotisivun pentusivulla olevan OnLine-linkin kautta käyttäjätunnukset itselleen ja ne saatuaan päivittää itse pentulistan tietoja. Tunnukset myönnetään vain FIFe-kasvattajille. Myös kasvattajaruututiedot päivittyvät palvelun kautta.

Postin kautta lähetettävien osoite on Jenni Mäkinen,
Juutinraitti 2, 23660 KALANTI AS,
puh 040 7239770,
jenni.makinen@uusikaupunki.fi

Pentuvälittäjä

Kirsi Ovaskainen, 050-535 1262
Suvi Sippola, 045-674 7894

HEINÄHATUN

Marika Wiik, Viitasaari, +358-44-3674213

Synt: 01.06.2008, luovutus aikaisintaan: 24.08.2008
- punahopeatäplikkäs/valkea (NFO ds 09 24), uros
- hopeakilpikonnatäplikkäs/valkea (NFO fs 09 24), naaras
- hopeatiikeri/bicolour (NFO ns 03 23), naaras
- hopeakilpikonnatabby/bicolour (NFO fs 03 22), naaras
Isä: CH FIN*Heinähatun Aku (NFO as 09 23)
Emo: CH FIN*FluffyTail' Het Haendelina (NFO f 09 23)

HUISKULAN

Anne Liede, Ylöjärvi, 050-344 4194

Synt: 17.05.2008, luovutus aikaisintaan: 09.08.2008
- sinitiiikeri/valkea (NFO a 09 23), naaras
- sinikilpikonnatiiikeri/valkea (NFO g 09 23), naaras
- cremetiikeri/valkea (NFO e 09 23), uros
Isä: CH S*Madison's Frisco Fling (a 24)
Emo: Huiskulan Juhannusruusu (g 03 23)

COUGAR'S

Terhi ja Juha Kuronen, Hyvinkää, +358-50-364 4159, +358-50-384 3161

Synt: 15.05.2008, luovutus aikaisintaan: 07.08.2008
- ruskeakilpikonnatäplikkäs/valkea (NFO f 09 24), naaras
- ruskeakilpikonnatäplikkäs/valkea (NFO f 09 24), naaras
Isä: Cougar's Hugo Drax (NFO d(s) 09 22)
Emo: Valhaugen's Edda (NFO n)

SLYTIGER'S

Hanne Lankinen, Espoo, +358-40-739 6479

Synt: 10.05.2008, luovutus aikaisintaan: 02.08.2008
- sinihopeatiikeri/valkea (NFO as 09 23), uros
Isä: FIN*Heinähatun Aku (NFO as 09 23)
Emo: IC FIN*Marmatin Veronica (NFO as 09 22)

HILIRIMPIS

Katja ja Arto Blom, Kuopio, +358 44 5485776

Synt: 03.05.2008, luovutus aikaisintaan: 26.07.2008
- sinikilpikonna (NFO g 23), naaras
- sini(tabby)/valkea (NFO a 09 22), naaras
- sinihopeatiikeri (NFO as 23), uros
- sini(tabby)/valkea (NFO a 09 22), uros
- creme (NFO e), uros
Isä: CH S*Froztstjärnan's Schaman (NFO A 23)
Emo: CH FIN*Cat'omatic Athene Argentata (NFO gs 09 23)

NALLE-PUHIN

Kati Nieminen, Tampere, +358-40-776 1395, +358-3-222 7780

Synt: 03.05.2008, luovutus aikaisintaan: 26.07.2008
- sinikilpikonnatabby/ valkea (NFO g 09 22), naaras
- punatabby/valkea (NFO d 09 22), uros
Isä: GIC N*Fodnaheia's Kirez (NFO n 09 22)
Emo: IC FIN* Nalle-Puhin Heluna (NFO e 03)

PUSEDALEN

Leena Rönhovde Juslin, Kauniainen, 040 9100053

Synt: 02.05.2008, luovutus aikaisintaan: 25.07.2008
- ruskeatabby harlekiini (NFO n 02 21), naaras
- ruskeatabby-valkoinen (NFO n 01 21), uros
- ruskeatabby-valkoinen (NFO n 01 21), naaras
- ruskeatabby-valkoinen (NFO n 01 21), uros
Isä: (N) Mestro 's Stratus (NFO n 02 21)
Emo: (N) Blomsterdalen 's Frances (NFO n 01 21)

DUNDERKATTENS

Monica Lundqvist, Jakobstad, +358-6-724 6182, +358-50-592 1097

Synt: 01.05.2008, luovutus aikaisintaan: 24.07.2008
- musta valkoinen (NFO n 09), naaras
- ruskeatiikeri valkoinen varvas (NFO n 23 (09)), naaras
- ruskeatabby (NFO n 22), naaras
- musta-valkea (NFO n 09), uros
Isä: S*Ulltofsen Beneton (NFO a 09 23)
Emo: S*Familjelyckans Lady (NFO n 24)

FOLLOWME

Aila Forstén, Noormarkku, 0400-769950

Synt: 01.05.2008, luovutus aikaisintaan: 24.07.2008
- hopeakilpikonnatabby/valkea (NFO fs 09 22), naaras
Isä: EC Polarheim's DaVinci (fs) 09 23)
Emo: Wildling's Cara Mia (n 22)

BEAUTYHILL

Jaana Kaunismäki & Jari Lepola-Kaunismäki, Sammatti, +358 50 3865765

Synt: 26.04.2008, luovutus aikaisintaan: 19.07.2008
- sinikilpikonnavalkoinen (NFO g 02 (21)), naaras
- kilpikonnavalkoinen (NFO f 02 (21)), naaras, lemmikki
Isä: IC FIN*Pörkarvan Carpe Diem (NFO a 09 22)
Emo: FIN*Cipukan Vieno Sireeni (NFO ds 09 22)

SUNSHIRE'S

Eeva Poutiainen, Padasjoki, 044-5052268

Synt: 24.04.2008, luovutusikäinen
- puna(hopea)täplikkä/valkoinen (NFO d(s) 09 24), uros
Isä: CH N*Nordlibakken's Ellef (NFO ns 23)
Emo: CH S*Virhla's Dita von Dis (NFO g 03)

KIVAN-KISSAN

Kirsi Vanhanen, Salo, 044-2552240 tai 02-7287538

Synt: 21.04.2008, luovutusikäinen
- ruskeatiikeri (NFO n 23), naaras
- ruskeatabby (NFO n 22), naaras
- ruskeatabby (NFO n 22), naaras
Isä: Narinettas Wild Jang (NFO n)
Emo: Pörkarvan Gratia (NFO n22)

FLUFFYTAIL'S

Kirsi & Seppo Ihalainen, Lohja, +358-50-307 5196,+358-46-6843539

Synt: 20.04.2008, luovutusikäinen
- ruskeatäplikkä/valkea (NFO n 09 24), naaras
- musta (NFO n), uros
Isä: CH FluffyTail's Gigantic Giles (NFO n 22)
Emo: FluffyTail's Lively Lily (NFO f 09 24)

CIPUKAN

Marja Himanen, Sipoo, +358-440-795 368

Synt: 20.04.2008, luovutusikäinen
- mustasavu (NFO ns), uros
- mustasavu (NFO ns), uros
- mustasavu/valkoinen (NFO ns 09), uros
Isä: Fin*Junos Praclarus Aurum (ns, mustasavu)
Emo: Fin*Cipukan Veera Tähti (ns, mustasavu)

KORPINOIDAN

Nina Harikko ja Jussi Korpela, Kerava, +358 45 674 2000

Synt: 11.04.2008, luovutusikäinen
- punatabby (NFO d 22), uros
Isä: GIC Fin*Marmatin Dudley (d 22)
Emo: CH Fin*Heinuntuvan Amanda (d 22)

WISHMASTER

Janne & Tiia Kellari, Viiala, +358-40-848 6573, +358-50-383 0008

Synt: 24.03.2008, luovutusikäinen
- ruskeatabby/valkea (NFO n 09 22), uros
- ruskeatabby/valkea (NFO n 09 22), naaras
Isä: EC SmileTail's Ari Behn (NFO n 09 22)
Emo: Wishmaster Century Child (NFO n 09 24)

KALICALANIN

Päivi Kupila, Jyväskylä, 040-767 1789

Synt: 24.03.2008, luovutusikäinen
- punahopea/valkea (NFO ds 09), uros
Isä: GIC Pikkumetsän Ox (NFO as 22)
Emo: GIC SmileTail 's Pippi-Lotta (NFO d 09 22)

KUJAKEIKARIN

Kirsi Kovanen, Pornainen, 040-510 1757

Synt: 18.03.2008, luovutusikäinen
- mustasavu-valkea bicolor (NFO ns 03), naaras
- mustasavu-valkea (NFO ns 09), naaras
Isä: EC Öytun's Kanutten (NFO n)
Emo: CH Drakborgens Yksi Tuhannesta (NFO fs 02 21)

KALLIPIRTIN

Marja & Markku Peltonen, Vantaa, 040-823 9949

Synt: 12.01.2008, luovutusikäinen
- ruskeatabby-valkea (NFO n 09 22), uros
Isä: EC Öytun's Kanutten (NFO n)
Emo: EC Kalliopirtin Tilita (NFO ns 09 22)

WILDLING'S

Katja Iso-Seppälä, Kangasala, +358-40-762 2613

Synt: 07.01.2008, luovutusikäinen
- ruskeatabby / valkea (NFO n 0922), naaras
Isä: GIC F*Ulf de la Cachouteba (NFO n 0922)
Emo: FIN*Polarheim 's Eleanor (NFO ns 0924)

TÄHTITASSUN

Eila Tähti, Espoo, +358-40-5028518

Synt: 16.11.2007, luovutusikäinen
- ruskeakuviollinen/valkea harlekiini (NFO n 02 21), naaras
Isä: CH FIN*Tähtitassun Ritiratrilla, JW (NFO n 03 24)
Emo: EC FIN*Heinuntuvan Karolina (NFO n 09 (03))

NALLE-PUHIN

Kati Nieminen, Tampere, +358-40-776 1395, +358-3-222 7780

Synt: 14.11.2007, luovutusikäinen
- cremetiikerivalkea (NFO e 09 23), uros
Isä: CH S*Madison's Frisco Fling (NFO a 24)
Emo: IC Nalle-Puhin Herttuatar (NFO d 03 22)

Välitettävät aikuiset norjalaiset metsäkissat

28.1.2007 syntyneet Kameron Knot (cremetabby/valkea) ja Kane Kilowatt (cremehopeatabby/valkea) veljekset etsivät vielä omaa kotia (eivät välttämättä yhteistä).
Kirsi & Seppo Ihalainen, Lohja, +358-50-307 5196,+358-46-6843539
Ilmoitus jätetty 15.3.2008

6.5.2007 syntynyt MakesMeWonder, "Make"nakin tunnettu (ruskeatäplikkä/valkea) uros etsii vielä omaa kotia.
Kirsi & Seppo Ihalainen, Lohja, +358-50-307 5196,+358-46-6843539
Ilmoitus jätetty 15.3.2008

7.1.2007 syntynyt Impossible Ian (punahopeatabby/valkea) uros etsii vielä omaa kotia.
Kirsi & Seppo Ihalainen, Lohja, +358-50-307 5196,+358-46-6843539
Ilmoitus jätetty 6.12.2007

-naaras etsii uutta kotia! Kiltti ja seurallinen hopeakilppari myydään kotiin missä saa olla yksin/tai toisen kissan kanssa, tuotu ulkomailta ja nyt 2.vuotiaaksi ehtinyt. Voidaan sopivan kodin löytyessä myös sijoittaa,kysy lisää jos kaunis sylissä yhtään kiinnostaa! Hanne Lankinen 040-739 6479 hanne.lankinen@wippies.com
Hanne Lankinen, Espoo, +358-40-739 6479
Ilmoitus jätetty 1.7.2008

Upealuonteinen aikuinen (synt. 27.7.2003) leikattu metsäkissatytty, älykkö joka kaipaa paljon huomiota, seurustelua ja puuhailua. Sopii yhden tai kahden kissan kaveriksi.
Pohjankylä Pirkko & Jari, Västerskog, Sipoo, +358-40-7150 696, +358-400-728 606
Ilmoitus jätetty 28.1.2008

Kalliopirtin Uma lemmikkitasoinen kastraatti naaras ETSII KOTIA. Uma on syntynyt 16.7.2006 ja on väriltään ruskeatiikeri-valkea. Lisätietoja: Marja Peltonen 040-7291058 Marja & Markku Peltonen, Vantaa, 040-823 9949
Ilmoitus jätetty 17.3.2008

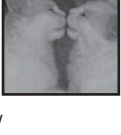
Kasvattajat

ABEONA'S Marja Komssi ja Toni Ala-Piirto Vantaa, +358-44-538 2545, +358-40-076 2946 marja@abeonas.net http://www.abeonas.net 	AMELIINAN Sari Huuskonen Äänekoski 040-547 7823 sari.huuskonen2@pp.inet.fi http://www.ameliinan.net/ 	BEAUTYHILL Jaana Kaunismäki & Jari Lepola-Kaunismäki, Sammatti +358 50 3865765 beautyhill@dnainternet.net http://kotisivu.lumonetti.fi/lepoljar/
BLACKONYX Pirjo Packalén Espoo +358 40 716 3212 pirjo.packalen@pp.inet.fi http://personal.inet.fi/koti/packalen/ 	BREAKBEAT'S Minna Koivuniemi Tampere 0405047578 minna.koivuniemi@netikka.fi http://www.netikka.net/huumukallio/ 	CAT'OMATIC Auli Ruotsalainen Kuopio +358-40-702 9742 auli@catomatic.net http://www.catomatic.net/
CHAKIN Tuija Hotti Joensuu +358-40-515 7935 chakin@elisanet.fi http://www.elisanet.fi/chakin/ 	CHAOTIC Susanna Kontio Tampere, +358-40-586 2732, +358-50-314 2689 suhinat@hotmail.com http://www.finchautic.net/ 	CIPUKAN Marja Himanen Sipoo +358-440-795 368 mail@cipukan.com http://www.cipukan.com/
COUGAR'S Terhi ja Juha Kuronen Hyvinkää, +358-50-364 4159, +358-50-384 3161 cougars@kolumbus.fi http://www.cougars.fi/ 	DEEAMORE Janna & Matti Huolman Vantaa +358-50-487 7191 deeamorecats@hotmail.com http://www.geocities.com/deeamorecats/ 	DEIMOS Johanna Sirola Espoo +358-50-593 7112 deimos@surok.fi http://www.nettiteatteri.com/deimos/
DUNDERKATTENS Monica Lundqvist Jakobstad, +358-6-724 6182, +358-50-592 1097 dunderkattens@kolumbus.fi http://www.kolumbus.fi/monica.lundqvist/ 	FELINEBEAUTY Diana Lindman Helsinki +358-40-0485272 diana.lindman@hotmail.com http://www.sunpoint.net/~felinebeauty/ 	FELLOW'S Helena Hautaviita & Pertti Savumaa Espoo 050 3463013 & 050 3326990 finfellows.cats@gmail.com http://finfellows.cats.googlepages.com/
FLUFFYTAIL'S Kirsi & Seppo Ihalainen Lohja, +358-50-307 5196, +358-46-6843539 fluffytails@incat.fi http://fluffytails.homeip.net 	FOLLOWME Aila Forstén Noormarkku 0400-769950 aila.forsten@pp1.inet.fi http://www.freewebs.com/nfocaramia/ 	FOXPAW'S Mikael Axelqvist & Karita Sumell Kokkola, +358-50-524 2395, +358-50-355 2888 karita.sumell@regionline.fi http://www.pp.kpnet.fi/foxypaws/
GODFATHER'S Mari Koski Tampere +358-50-591 3709 gotfathe@sci.fi http://www.saunalahti.fi/godfathe/ 	HEINUNTUVAN Sirpa Selin & Teppo Eloranta Helsinki, +358-45-638 7138, +358-40-730 4242, heinuntuvan@surok.fi http://www.heinuntuvan.com/ 	HEINÄHATUN Marika Wiik Viitasaari +358-44-3674213 marre_wiik@hotmail.com http://kotisivu.dnainternet.net/kuinasei/
HILIRIMPSIS Katja ja Arto Blom Kuopio +358 44 5485776 orunoma@gmail.com http://www.hilirimpsis.catomatic.net/ 	HOPEAHÄNNÄN Sari Sinkko Lappeenranta +358-400-599 947 sari.sinkko@pp.inet.fi http://www.kuljetussinkko.fi/hopeahannat/ 	HUISKULAN Anne Liede Ylöjärvi 050-344 4194 kriliana@hotmail.com http://www.elisanet.fi/huiskulan/
JATULINTARHAN Tellervo Sahlberg Kokkola 050-303 4407 tellervo.sahlberg@kotiportti.fi http://www.jatulintarhan.net/ 	JOWALINE Anna Poutanen Kuopio +358-44-0760734 anna@jowaline.net http://www.jowaline.net/ 	JUNOS Sanna Jussila Espoo 0405183735 sanna.jussila@oxinst.fi http://personal.inet.fi/koti/junos/

Kasvattajat

KALABALIK Tina Ehnström-Backas Helsinki +358-44-541 4401 tina.ehnstrom@helsinki.fi http://www.kalabalik.fi/ 	KALICALANIN Päivi Kupila Jyväskylä 040-767 1789 kalicalanin@pp.inet.fi http://www.kalicalanin.net/ 	KARVANAAMAN Mari Mäikki Hämeenlinna +358 40 510 2392 mari@karvanaaman.fi http://www.karvanaaman.fi/
KATINKURUN Jenni-Riikka Wacklin & Kai Naskali Pornainen 040-5545523 / 040-5198867 j-r.wacklin@kolumbus.fi http://www.katinkurun.fi/ 	KEHRÄÄJÄN Tuuli Sahlberg Turku +358-50-524 1911 tuuli@kehrajaan.net http://www.kehraajan.net/ 	KIRSIKAN Kirsi Ovaskainen Kerava 050-5351262 kirsi.ovaskainen@surok.fi http://preciouscats.net/kirsikan/
KISSANPOLKAN Pauliina Peltonen Tampere +358-50-301 8116 kissanpolkan@elisanet.fi http://www.elisanet.fi/kissanpolkan/ 	KIVAN-KISSAN Kirsi Vanhanen Salo 044-2552240 tai 02-7287538 kirsihan@mbnet.fi kotisivut -tarkasta linkki, ei toimi!!	KORPIKATIN Nora Torkkeli Säköylä +358 405 192 866 korpikatin@hotmail.com http://www.korpikatin.net/
KORPINOIDAN Nina Harikko ja Jussi Korpela Kerava +358 45 674 2000 zabekai@netti.fi http://www.korpinoida.tarinoi.fi/ 	KULTAHUISKAN Anneli Kotola Helsinki +358-40-835 8021 anneli.kotola@luukku.com	KULTAPUUHKAN Terttu Niemelä Parola +358-400-953 443 terttu.niemela@kultapuuhan.com http://www.kultapuuhan.com/
KURNAU'S Tiina Monto & Juha Myllylä Sippola, +358-40-828 8080, +358-40-080 3426 tiina.monto@pp.inet.fi http://personal.inet.fi/cool/kurnaus/ 	LARAMILLAN Marjatta & Ari Keskinen Lempäälä, +358-400-559 537, +358-40-723 6280 laramillan@bastu.net http://www.saunalahti.fi/larami/ 	LEOLINE Laura Helander Turku +358-40-526 5685 laura.helander@saunalahti.fi http://www.leoline.info/
LIONEYE'S Nina Heikkinen Nurmijärvi +358-40-517 1581 nina.palenius@surok.fi http://www.finlioneys.com/ 	LOUHELAN Kati Torvinen Vihti +358-40-554 2473 kati.torvinen@louhelan.fi http://www.louhelan.fi/ 	LUMILEON Maria Heiskanen Berliini +49-30-29043615 maria.heiskanen@gmail.com http://www.lumileon.1g.fi/
LUNA-PURR Katriina Kauppinen Saarijärvi +358-40-734 3643 luna-purr@jippii.fi http://personal.inet.fi/koti/luna-purr/ 	MARMATIN Annikki Sundqvist Kuopio +358-50-302 2367 info@marmatin.com http://www.marmatin.com/ 	MIRKULAN Tiina Junno Kempele +358 40 5377262 tiinajunno@pp.inet.fi http://www.mirkulan.com/
MOONCAT'S Annalea Quaranta Fano, Italia, +358-50-587 7500, +39-347-675 6166 mooncats@jippii.fi http://xoomer.alice.it/mooncats/ 	NALLE-PUHIN Kati Nieminen Tampere, +358-40-776 1395, +358-3-222 7780 kati.nieminen@pp3.inet.fi http://www.nallepuhin.net/ 	NARINETTA'S Ninna Möller & Ari Niemi Muurla, +358-44-523 4762, +358-44-324 7581 narinettas@hotmail.com http://www.narinettas.net/
NINATTE'S Nina Määttä Nokia +358-40-739 1918 ninatte@gmail.com http://personal.inet.fi/koti/ninattes/ 	NOITALINNNAN Nina & Mikko Jaakkola Parainen +358 44 33 63 916 saaristolaiset@hotmail.com http://www.noitalinnan.com/ 	NORDCAT'S Tuula & Mika Riippi Turenki 03-6526156, 045-1384670 tuula.riippi@gmail.com http://www.nordcats.com

Kasvattajat

NORLEON Minna Viljanen Mäntsälä +358-400-469461 minna.viljanen@gmail.com http://www.norleon.net 	ORELIINAN Eira Parkkali Ylöjärvi +358-3-348 3589, +358-40-543 9308 oreliinan@kolumbus.fi http://www.kolumbus.fi/oreliinan/ 	PIKKUMETSÄN Anna-Liisa & Jarkko Koponen Nokia +358-50-543 1258 pikkumetsan@kolumbus.fi http://www.kotiposti.net/pikkumetsan/
POHJANTUULEN Virve Rajala Wien, Austria 0043-1-7740353, 0043-676-9562638 virve.rajala@aon.at http://members.aon.at/vrajala/ 	PUSEDALEN Leena Rönhovde Juslin Kauniainen 040 9100053 leena@oleum.fi http://pusedalen.ota.fi/ 	PÖRKARVAN Pia Vuoltee & Johanna Vuoltee- Niilola, Raisio, +358-400-780 221, +358-40-730 4341 porkarvan.metsakissat@dnainternet.net http://kotisivu.dnainternet.net/porkarva/
RAZAWILL'S Minna Viero Laihia 0400-868337 razawills@incat.fi http://www.netikka.net/razawills/ 	ROSINO'S Lena Sjö 68600 Jakobstad 050-5947683 lsj_@hotmail.com http://www.freewebs.com/rosino/ 	RYYTIMAAN Sari Rydman Rusko +358-50-577 9919 sari.rydman@pp.inet.fi http://personal.inet.fi/koti/ryytimaan/
SANNILAN Marjo Korhonen Kuopio +358-40-579 8696 marjo_korhonen@luukku.com http://www.sannilan.net/ 	SANT'RAGONA Sanja & Eelis Sateenranta Varkaus +358-44 253 1958 sanja.sateenranta@gmail.com http://www.santragona.suntuubi.com/ 	SATUHELMEN Marjut Hyvärinen Oulu +358-50-9309123 marjut.hyvarinen@satuheelmen.net http://www.satuheelmen.net/
SILK-SIGRID'S Sari Soinen Oulu +358-50-414 2758 sari.soininen@mail.suomi.net 	SLYTIGER'S Hanne Lankinen Espoo +358-40-739 6479 slytigers@slytigers.com http://www.slytigers.com/ 	SMILETAIL'S Sari Ikävalko Jyväskylä +358-50-550 9207 smiletails@kolumbus.fi http://www.smiletails.fi/
SNOWMATE'S Turo Häkämies & Katariina Penttilä Veikkola, +358-(0)50-4923900, +358-(0)50-3524498 snowmates@elisanet.fi http://www.elisanet.fi/snowmates/ 	SUNSHIRE'S Eeva Poutiainen Padasjoki 044-5052268 eeva.poutiainen@sunshire.com http://www.sunshire.com/ 	SUVIPÄIVÄN Suvi Sippola Auvainen +358-45-674 7894 suvi.sippola@pp.inet.fi http://personal.inet.fi/koti/suvipaivan/
TERHAKAN Terhi Urpo Pori 040- 723 5327 terhi.urpo@dnainternet.net http://www.finterhakan.tiedottaa.net/ 	TUPULIININ Leena Visanen Häijää +358-50-327 5139 leena.visanen@gmail.com http://www.kopteri.net/koti/leena.visanen/ 	TÄHTITASSUN Eila Tähti Espoo +358-40-5028518 eila.tahti@surok.fi http://www.preciouscats.net/tahtitassun/
VIPMILL'S Elisa Putti Hämeenlinna +358 40 0911415 elisa.putti@armas.fi http://www.freewebs.com/vipmills/ 	WILDLING'S Katja Iso-Seppälä Kangasala +358-40-762 2613 wildlings@kolumbus.fi http://www.kolumbus.fi/wildlings/ 	WINDSOR Merja Hallivuori Espoo 040 33 22683 merja@schuhtag.fi http://windsorbreeding.info/
WISHMASTER Janne & Tiia Kellari Viiala, +358-40-848 6573, +358-50-383 0008 wishmaster@wishcats.fi http://www.wishcats.fi/		

ROTUPÖYDÄN POSTIMYYNTI

Teillä on tilaisuus hankkia rotupöydän tuotteita postimyyntinä.

Tilaukset lähetetään osoitteella

Laura Helander, Raadinkatu 2 A 7, 20750 TURKU

puh. 040-526 5685, laura.helander@saunalahti.fi

Tavara postitetaan mahdollisuuksien mukaan kirjeenä. Maksu suoritetaan pankkisiirrolla, joka on postituksessa mukana. Hintoihin lisätään postimaksu.

**Avaimenperä,
nahkaa**
1,50 eur

Kassi

logolla 40 eur, logolla +
kasvattajanimerillä 50 eur

Kangasmerkki
halk. 85 mm
2,50 eur

Kuljetuslaatikon suoja

25 eur

Atlas 20 ja Kennel Cab 20

Muut koot tilauksesta

Näyttelyverhojen
ompelua, malli
toiveiden mukaan
myös omasta
kankaasta.

Tiedustelut

eila.tahti@surok.fi

Tarra 1

Tarra 2

Tarrat
á 1 eur

TARJOUS: Loppuerä
vanhat T-paidat, valkoinen
ja vaalea sininen,
koko M ja L, 5 eur

Ladies Fashion, 10 eur

Classic T-paita, 10 eur

Kts. tarjous sivulta 5

painatus selässä

Kortti 1

Kortti 2

Kortti 4

Kortti 6

Kortti 7

Kortti 5

Kortti3

Postikortit

á 0,50 / 5 kpl 2,00 eur

Yhdistyksen palkinnot näyttelyissä valmistuneille norjalaisille metsäkissoille

Kun kissasi on valmistunut CH/PR/IC/IP:ksi saat kissallesi palkintolaatan, GIC/GIP/EC/EP:ksi saat kissallesi palkintopokaalin nimilaatalla. Palkintovastaava on Pauli Härkönen, 0400-533258 salumins@gmail.com.

Kerro kissan nimi ja minkä tittelin (& milloin) kissa saavutti sekä lisäksi mihin näyttelyyn olet ajatellut seuraavaksi mennä. Erityisesti pokaalia "tilatessasi" käytä mielellään mahdollisuuksien mukaan sähköpostia, jolloin voidaan varmistaa paremmin se, että kissan titteli & nimi tulee nimilaattaan oikein. Huomioithan myös, että pokaalilla on hieman pidempi toimitusaika sillä pokaalien nimilaatat joutuu tilaamaan erikseen kaivertajalta. Kopioita arvosteluseleleistä ei tarvita. Palkintoa luovutettaessa otetaan kuittaus palkinnon vastaanottamisesta.

Palkintoja ei lähetetä postissa, vaan saat palkinnon seuraavassa näyttelyssä, jossa palkintovastaava on tai jos et itse tule paikalle, voidaan halutessasi sopia palkinnon luovuttamisesta jollekin toiselle henkilölle.

FIN*Leoline Adalmiina Aamukaste (NFO fs 23) valmistui Grand International Premioriksi 23.03.2008.

Isä: EP&IC FIN*Mornee Naavaanena (NFO n 09 23)

Emo: S*Korkeken's Yanna Yahoo (NFO fs 09 22)

Kasvattaja: Laura Helander

Omistaja: Erica Gröndahl ja Laura Helander

Kuva: Pekka Savolainen

Etsimme lehdelle uutta taittajaa!

Jos kiinnostus tehtävää kohtaan heräsi,
otathan yhteyttä yhdistyksen puheenjohtajaan

Sari Sinkkoon:

sari.sinkko@pp.inet.fi tai 0400 599 947.

TOIMITUSASIOITA...

LEHDEN ILMOITUSHINNAT

Koko	Jäsenet	Kaupalliset
1/1-sivu	30€	70€
1/2-sivu	20€	40€
1/4-sivu	10€	25€
Takakansi 4-väri		130€

Pentulista, kasvattaja- ja siitosruudut

Yhdistys noudattaa FIFen ja SRKn sääntöjä (yhteistyösopimus/SRK). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe kasvattajien FIFe rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe-yhdistyksen kanssa.

Kasvattajailmoituksen maksuperuste on muuttunut ja maksu on nykyään 18€ vuodessa. Siitosruosi-ilmoitus maksaa myös 18€ / vuosi. Ilmoitus on samalla hinnalla lehdessä ja kotisivulla ja se on voimassa 31.12.2008 asti. Muista poistaa leikattu kolli siitosruosilistalta! Muistathan ilmoittaa myös tittelimuutokset!

Kuvat jpg-muodossa lehtivastaavalle

SEURAAVA LEHTI 3/2008

ilmestyy syyskuussa.
deadline 30.8.2008

Otamme mielellämme vastaan kaikenkarvaisia juttuja mettikistä ja tietenkin hyvälaatuisia valokuvia. Muista lähettää myös kissasi valmistumiskuva kissan täydellisillä henkilötiedoilla varustettuna!

Lähetä kaikki lehteen tuleva materiaali osoitteella:

Minna Viljanen

Hemmintie 8 a 4

04600 Mäntsälä

puh. 0400-469 461 minna.viljanen@gmail.com

AINEISTO-OHJEITA

Toimittakaa kaikki lehteen tuleva aineisto mieluummin sähköpostin liitteenä tai suoraan sähköpostiin kirjoitettuna.

Kissan **omistaja,**
huom:

ROYAL CANIN

*Myymälöissämme monipuolinen valikoima
korkealuokkaisia ja maistuvia
Royal Canin-sarjan kissanruokia.
Henkilökuntamme opastuksella löydämme
sinunkin lemmikillesi sopivimman vaihtoehdon,
tervetuloa iloisille ostoksille Faunatar-myymälöihin!*

Tällä kupongilla 18.8.2008 saakka Faunatar-myymälöistä

Ostaessasi yli 2 kg Royal Canin
kissanruokaa saat alennusta ostoksestasi

-4,00
ALENNUS

Yksi kuponki / talous.

ROYAL CANIN

Kissan **kasvattaja,**
huom:

Faunatar
Kasvattajaklubi

*Kun kissalassanne on pentue, saatte Faunattaren
KASVATTAJAKLUBIN jäsenenä:*

- Tuntuvia alennuksia kissojen tarvikkeista
- Pentulahjan pentueen jokaiselle pennulle
- Kanta-asiakkuuden maksutta
- Vaihtuvat kasvattajan lisäedut

Lisäksi

- Voitte tarjota pentujenne ostajille **mahtavat**
ostoedut Faunatar-myymälöistä

Katso tarkemmin:

www.faunatar.fi